

KOMPAS

Bilten Orientacijske zveze Slovenije – številka 2, 2022/23

Mladinska reprezentanca s podmladkom na testiranju
na TK Obala, oktober 2023. Foto: arhiv OZS.

Kompas – bilten Orientacijske zveze Slovenije 2022/23, april 2024

Izdajatelj: Orientacijska zveza Slovenije, Gosposka ulica 6, 1000 Ljubljana

Uredniški odbor: Krešo Keresteš, Irena Hacin Kölner, Tanja Mezga,
Dušan Petrovič, Jaka Piltaver, Ana Pribaković Borštnik, Gregor Raj

Odgovorni urednik, oblikovanje: Klemen Kenda

E-naslov: info@orientacijska-zveza.si

Tisk: Demago, d. o. o.

Naklada: 160 izvodov

Foto (naslovnica): Nace Zavrl za OK SG,
WMMTBOC 2023 – skupinski start,
Letališče Slovenj Gradec, maj 2023

ISSN 2820-3240

O rasti in njenih tegobah

Klemen Kenda

Pred kakšnim desetletjem smo sedeli na seji izvršnega odbora Orientacijske zveze Slovenije in se pogovarjali o tem, ali je res smiselno, da stremimo h konstantni rasti članstva naše zveze. Eksponentna rast, kolikor sta že današnje gospodarstvo in družba z njo prežeta, na omejenem prostoru mora imeti svojo mejo. Mejo, ki je pogojena z razpoložljivimi viri, sicer slej ko prej pride do nezdrave tekmovalnosti in razkroja okolja, ki smo mu v zadnjih letih vse bolj priča. Pred dobrim desetletjem smo orientacisti občutili moč narave, ko je bilo poškodovanih več km² orientacijskih terenov. Žled se sicer pojavlja redno, prav tako poplave in suše, nas pa frekvenca izrednih vremenskih dogodkov napeljuje k spoznanju, kako številke, o katerih se abstraktno, ignorantsko in s figo v žepu pogovarjajo politiki in gospodarstveniki na velikih okoljskih konferencah, niso zgolj oddaljena grožnja, ki bo nekoč prizadela naš planet.

Orientacija sicer še ni naletela na fizično mejo, pri kateri bi bili ogroženi viri, iz katerih črpa svojo energijo. Smo pa naleteli na drugo mejo, ki zadeva naše medsebojne odnose. Britanski antropolog **Robin Dunbar** je teoretiziral, da obstaja zgornja meja številčnosti neke skupine, znotraj katere je še moč oblikovati stabilne odnose. To mejo, kjer vsakdo v organizaciji pozna vsakogar drugega in ima z njim osebni odnos, pa smo z rastjo članstva presegli. Ob tem pa se zveza neizogibno spopada z izzivi, kako zagotoviti ustrezno, kvalitetno in transparentno vodenje ter hkrati tudi prijazno in stimulatивно okolje za vse posameznike ter klube.

Naloga ni lahka, je pa navsezadnje tudi pričujoči bilten dokaz, da smo skupaj sposobni izjemnih tekmovalnih ter organizacijskih dosežkov! Vse nas veže ljubezen do športa, ki je – kot pišemo – svoje korenine pognal že dosti pred ustanovitvijo te naše ljube OZS!

O-kazalo

Uvodnik	3
Nagovor predsednice	4
Nagovor podpredsednika.....	5
WMMTBOC 2023.....	6
Tehnični razvoj v OZS.....	15
Novice OZS.....	17
Reprezentance, odprave	32
Iz klubov	52

Programne Orientacijske zveze Slovenije vsa leta sofinancirata:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO,
TURIZEM IN ŠPORT

Deseta podelitev priznanj OZS

Ana Pribaković Borštnik, predsednica Orientacijske zveze Slovenije

Pozdravljeni! Teče osmo leto mojega predsedovanja izvršnemu odboru Orientacijske zveze Slovenije. Prva leta je število članov po klubih in registriranih tekmovalcev naraščalo, v drugi polovici pa je padlo in še vedno rahlo pada. Padla je tudi udeležba na šolskih tekmovanjih v orientacijskem teku. Kaj sedaj?

Nadaljevati je treba z delom z mladimi tako v vrhunskem športu kot z mladimi v klubih s projektom Razvijamo orientacijski tek. S projektom Orientacijski tek za vsakogar moramo spodbujati redno rekreativno vadbo odraslih.

V lanskem in letošnjem letu smo krepko pomladili izvršni odbor z mladimi iz OK Azimut, OK Komenda, Škofjeloškega OK. Na pobudo Petra Tušarja smo ustanovili še Komisijo za šolsko orientacijo in promocijo športne orientacije. OZS je partner projekta Erasmus+ Orientwalking.

Verjamem, da bodo te aktivnosti znova obrnile število članstva navzgor.

Številke same po sebi ne pomenijo nič. Kakovostno delo z mladimi, ki teče nepretrgoma, pa daje rezultate na mladinskih svetovnih prvenstvih, evropskem prvenstvu mladih, regionalnih prvenstvih, kjer naši mladinci posegajo po visokih mestih. Verjamem, da nam bo uspelo zgraditi tudi čvrsto jedro članske reprezentance. Želimo vrnitev v sam vrh precizne orientacije.

Tudi naši veterani v različnih panogah orientacije niso od muh, osvajajo medalje v svojih kategorijah in kažejo, da je tudi njim, tako kot meni, orientacija preprosto všeč. Vsake uvrstitve smo veseli in vsakemu posebej čestitam.

Zahvaljujem se vsem v Orientacijski zvezi Slovenije, ki delajo v zvezi in klubih ter s tem prispevajo k razvoju in širjenju orientacijskega teka v Sloveniji.

*Zgoraj: Ana Pribaković in Mile Stevanović na Mecsek Kupa, Pecs na Madžarskem leta 1989 (skeniraj QR kodo). Foto: Herwig Allwinger. Oba sta v tem letu zmagala v elitnih kategorijah v jugoslovanski orientacijski ligi. **Desno:** Blaž Kölnler in Nejc Zorman na Eko avanturi leta 2013 v Bohinju.*

Dober zalet za prihodnost

Blaž Kölner, podpredsednik Orientacijske zveze Slovenije

Spoštovani, veseli me, da ste v roke vzeli bilten Orientacijske zveze Slovenije. To pomeni, da ste del skupnosti, ki se ukvarja s tem lepim športom, ali pa boste to še postali.

Sam sem se z orientacijskim tekom začel ukvarjati, ko sem bil že oče dveh otrok. Precej netipično, kakršna je bila tudi moja prva izkušnja – tekma zimske lige v score orientaciji v popolnoma zasneženem gozdu. Kar nekaj treningov in tekem, predvsem pa ducat let za tem, sem v letošnjem letu prevzel vlogo podpredsednika Orientacijske zveze Slovenije. Uvodni nagovor k pričujočemu biltenu je pravzaprav moja prva uradna naloga. V njem bi se rad zahvalil vsem, ki so prispevali k njegovi objavi, predvsem pa bi se rad zahvalil tistim, ki skrbijo, da je orientacijski tek v Sloveniji priznan šport. Tudi svojo vlogo vidim predvsem v ohranjanju vsega dobrega, kar v orientaciji na sončni strani Alp

obstaja, ter krepitvi področij, kjer je napredek potreben. Kot reden udeleženec Slovenske orientacijske lige ter državnih prvenstev v različnih disciplinah orientacije (pa tudi njihov organizator in traser) lahko ocenim, da je za dobro tekmo potrebna predvsem dobra karta in dobro trasiranje. In tega imamo v Sloveniji veliko. Navsezadnje smo verjetno edina država z večjim številom orientacijskih kart kot tekmovalcev. Vendar karta in trasiranje nista dovolj in tu se pokaže zagnanost vseh, največkrat prostovoljcev, ki svoj čas namenjamo orientaciji. Na tem področju menim, da imamo tudi še veliko izzivov. Pri dosedanjem udeleževanju v orientaciji sem se, verjetno tudi zaradi pedagoškega poklica, vedno veselil predvsem dela z mladimi (od vodenja treningov v klubu in na trening kampih do spremljanja na šolskih in drugih mednarodnih tekmovanjih). Menim, da

je za prihodnost orientacije in njenega širšega prepoznanja pomembno predvsem delo z mladimi ter hkrati prek njih ozaveščanje starejših generacij k pomembnosti gibanja. In kaj je lepšega, kot istočasno razgibati telo in svoje možgane v tako lepem okolju, kot nam ga ponuja narava?

OSREDNJA TEMA

✍ Tanja Mezga

📷 Nace Zavrl, Amadej Rožman
OK SG

Ni slabega vremena, je samo
slaba oprema, skupinski start,
Slovenj Gradec.

World Masters MTB Orienteering
Championship 2023

Slovenija, Slovenj Gradec
17-21 May 2023

V mesecu maju leta 2023 je Slovenija prvič gostila Svetovno veteransko prvenstvo v orientaciji z gorskimi kolesi (WMMTBOC). Prvenstvo, ki se uvršča med tekmovanja najvišjega ranga v okviru IOF – Mednarodne orientacijske zveze, sta med 17. in 21. majem 2023 organizirala Orientacijski klub Slovenj Gradec z vodjem tekmovanja Gregorjem Rajem in Orientacijski klub Komenda.

Prijavilo se je **317 tekmovalcev iz 29 držav**. Najštevilčnejše ekipe so bile češka, avstrijska in švedska; najbolj oddaljeni tekmovalci pa so prileteli z Japonske, iz Avstralije, z Nove Zelandije in iz Združenih držav Amerike. Na veteranskem svetovnem prvenstvu tekmujejo petintridesetletniki in starejši, v

WMMTBOC 2023

Svetovna veteranska elita v Sloveniji

Ponosni smo, da nam je bila zaupana organizacija tega velikega mednarodnega tekmovanja. To je prvič, da naš klub, v sodelovanju z Orientacijskim klubom Komenda, organizira tekmovanje na tej ravni in sploh prvič, da v Sloveniji poteka svetovno prvenstvo v okviru Mednarodne orientacijske zveze. To je prav gotovo veliko priznanje in največji organizacijski dosežek v skoraj 35 letih, odkar je športna orientacija prisotna v našem mestu; prvo uradno orientacijsko tekmo smo v Slovenj Gradcu organizirali že leta 1989. Od leta 2004 smo postali pravi center orientacije z gorskimi kolesi, saj tradicionalne dvodnevne mednarodne tekme organiziramo neprekinjeno že 18 let.

Skoraj 400 tekmovalcev je v petih dneh dalo Slovenj Gradcu posebno orientacijsko kolesarsko podobo in prepričan sem, da se bodo mnogi od njih k nam še vrnili.

Gregor Raj, vodja tekmovanja in predsednik OK Slovenj Gradec

starostnih kategorijah na pet let, do zadnje kategorije, petinosemdesetletnikov, v katero se lahko prijavijo tudi starejši. Najstarejši tekmovalec je prišel iz Italije in šteje častitljivih 90 let!

Nadvse smo se razveselili **edine slovenske medalje**, ki jo je v sprintu, zadnji dan prvenstva, osvojila **Petja Balažič**, članica domačega OK Slovenj Gradec, za tretje mesto v močni kategoriji Ž40!

Zgoraj: Otvoritev svetovnega prvenstva, MKC, Slovenj Gradec. **Desno:** Slovenska medalja za Petjo Balažič v sprintu.

Prvenstvo je bilo prvotno načrtovano za leto 2021, a je bilo predstavljeno zaradi epidemije covid-19. Že takrat se je pričelo načrtovanje tako zahtevnega dogodka, pri katerem sta sodelovala tudi IOF Senior Event Adviser **Walter Dravetz** in nacionalni koordinator **Igor Bončina**. Prvič v Sloveniji je bil za merjenje rezultatov uporabljen italijanski sistem Oribos, nadgrajen z doma narejeno rešitvijo za spremljanje rezultatov v živo s strani **Blaža Miheljaka**.

Pri velikanskem organizacijskem zalogažu je bila ključna podpora lokalne skupnosti – **Mestne občine Slovenj Gradec** in **Občine Komenda** ter številnih prostovoljcev in kolegov orientacistov iz celotne Slovenije. Vsem se na tem mestu ponovno zahvaljujemo!

Poleg rednega tekmovanja smo za spremljevalce veteranov, mlajše in tudi začetnike, vzporedno s svetovnim veteranskim prvenstvom organizirali tek-

movanje v orientaciji z gorskimi kolesi – tradicionalni, **18. Pokal Slovenj Gradca (SG MTBO)**, ki je štel za slovensko MTBO ligo in državno prvenstvo v sprintu. Vsak dan pa se je okrog 50 tekmovalk in tekmovalcev udeležilo t. i. "open" tekem na različno zahtevnih MTBO progah (A, B, C). V počastitev mednarodnega dneva orientacije (World Orienteering Day) smo obiskovalcem za popestritev pred tekmovalnim centrom postavili orientacijski labirint.

Hvaležni smo OK Slovenj Gradec, da so nas povabili k organizaciji, saj je bila to za nas izjemna preizkušnja in nepozabno doživetje. Pa ne samo zaradi velikosti in odmevnosti dogodka, pač pa predvsem dejstvo, da smo pri organizaciji sodelovali z drugim klubom. V Komendi je zbrane tekmovalce sprejel tudi župan Komende Jurij Kern, ki je bil nad idejo in izvedbo kolesarskega tekmovanja navdušen. Kot soorganizator smo v OK Komenda zelo veseli, da smo uspeli tako lepo predstaviti kraj, hkrati pa smo zelo hvaležni vsem, ki so pomagali pri organizaciji tako velikega dogodka. Posebna hvala vsem prostovoljcem iz lokalne skupnosti, ki so skrbeli za varnost kolesarjev. Vse skupaj je zagotovilo, da je Komenda dobro zapisana na svetovnem orientacijskem zemljevidu.

Irena Hacin Kölner, predsednica OK Komenda, soorganizator

WMMTBOC

Svetovno veteransko prvenstvo
v MTB orientaciji 2023
Slovenija, Slovenj Gradec
17. - 21. 5. 2023

Sreda, 17. maj
Uradni trening in otvoritev,
Slovenj Gradec

Četrtek, 18. maj
Skupinski start,
Slovenj Gradec

Petek, 19. maj
Srednja razdalja,
Komenda

Sobota, 20. maj
Dolga razdalja,
Slovenj Gradec

Nedelja, 21. maj
Šprint,
Slovenj Gradec

ORIENTACIJSKI KLUB
Komenda

www.wmmtboc2023.si

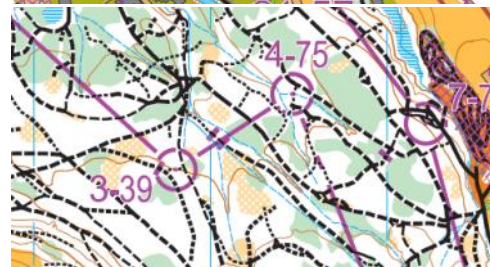

Ponosni smo, da svetovno prvenstvo v MTBO, petdnevno prireditev s štirimi dirkami, prvič gostimo v Sloveniji. Gostitelja tekmovanja sta kraja Komenda in Slovenj Gradec, ki je že od leta 2005 pomembno prizorišče gorsko kolesarske orientacije.

Iz nagovora župana Mestne občine Slovenj Gradec, Tilna Kluglerja

Pridobitev dirke na ravni svetovnega prvenstva predstavlja veliko čast za Občino Komenda in hkrati izjemno priznanje za Orientacijski klub Komenda, ki bo naslednje leto praznoval 20 let svojega obstoja in je s svojim delovanjem postavil Komendo na orientacijski zemljevid Slovenije in tudi širše. Veselimo se dogodka in tudi Občina Komenda bo z odprtimi rokami sprejela tekmovalce iz vseh koncev sveta.

Iz nagovora župana občine Komenda, Jurija Kerna

Daniel Marques, M35, Portugalska:

Smo družina Marques, prihajamo s Portugalske. V Slovenijo smo prišli na svetovno prvenstvo v orientaciji z gorskimi kolesi in zelo uživamo! Karte, teren, ljudje, vse je bilo neverjetno! Velika pohvala gre organizatorjem, opravili ste odlično delo! Nam trem so bili najbolj všeč vzponi, ki so bili zelo, zelo zahtevni. Tukaj smo sklenili veliko novih prijateljstev in danes nam je uspelo osvojiti tri zlate medalje. Perfektno!

Miroslav Rygl - Miry, M50, Češka:

Dirka je bila dobra, dejansko zelo dobra! Zelo dobro trasiranje s strani organizatorja, opravili so odlično delo! Karta je bila odlična, užival sem v branju. Zelo mi je všeč tisto pravo, tehnično kolesarjenje ...

Levo: izseki kart s tekmovanja (od zgoraj navzdol): sprint (Slovenj Gradec), skupinski start (Slovenj Gradec), srednja razdalja (Komenda), dolga razdalja (Slovenj Gradec).

Monika Bonafini, Ž70, Švedska:

Slišalo se bo "noro", ampak mogoče sem edina, ki vam bo povedala, da bi bila naša trasa lahko še daljša. Če bi vedela, da bo orientacijski del tako zahteven, bi tekmovala v težji kategoriji, nasproti mlajšim tekmovalkam. Na prvenstva prihajam, ker kot izkušena tekmovalka na domačih lokalnih tekmovanjih navadno nimam priložnosti tekmovati na tako zahtevnih progah. Branje karte je bilo izredno zahtevno, prav tako tudi samo kolesarjenje, ne samo zaradi mokrega terena, tudi na splošno. Bilo je lepo, povsod mi je bilo všeč.

Keith Dawson, M65, Velika Britanija, pobudnik WMS (World Master Series):

Danes smo tukaj, po petih dneh fantastične orientacije z gorskimi kolesi okrog Slovenj Gradca. Ko smo pred štirimi leti kovali idejo o tukajšnjem tekmovanju, sem vedel, da bo nekaj posebnega! Vsa moja pričakovanja so bila presežena, s čudovito gostoljubnostjo in z izjemnim športnim dogodkom. Ta dogodek je res organiziran na svetovnem nivoju, v prelepem mestu s čudovitimi ljudmi. To je posebno mesto in bilo mi je v čast in privilegij, da sem bil del tega tekmovanja in veseli me, da ta šport raste v Sloveniji. Teden, ki je za nami, je bil absolutno fantastičen. Zahvalil bi se rad vsem organizatorjem in hkrati občinam za gostovanje tekmovanja ter za vrhunsko opravljeno delo. Vsi tekmovalci iz 29 držav imajo za sabo čudovit teden. Veselim se že vrnitve v Slovenijo in novih MTBO pustolovščin!

Zgoraj: prejem nagrade IOF za organizacijo prvenstva iz rok predstavnika IOF Lázsla Zentaia, Aqualatio, Slovenj Gradec. Spodaj: veselje organizatorjev ob zaključku prvenstva.

Na svetovnem veteranskem MTBO prvenstvu je bilo skupaj prijavljenih **317 tekmovalcev iz 29 držav**.

Najštevilčnejše ekipe so bile češka (42), avstrijska (32) in švedska (30). Najbolj oddaljeni tekmovalci so prileteli z Japonske (3), iz Avstralije (4), z Nove Zelandije (2) in iz Združenih držav Amerike (1). Nad 20 tekmovalcev je prispelo s Finske (23) in z Danske (22), medtem ko se jih je 20 prijavilo s sosednje Madžarske. Slovenijo je zastopalo 19 tekmovalcev, enako število jih je prispelo iz Litve in Nemčije. Sledijo Švica (17), Italija (14), Francija (10) in Velika Britanija (6). Barve Belgije in Latvije je zastopalo po 5 tekmovalcev; po 4 pa Bolgarijo, Estonijo in Portugalsko. Iz Izraela so se prišli pomerit 3 tekmovalci; po 2 pa s Poljske, iz Srbije in Španije. Prav tako smo zabeležili po enega predstavnika z Irske, iz Romunije in s Slovaške.

Desno: skupinski start WMMTBOC, utrip s proge.

Zadaj zgoraj: (1) japonska tekmovalka na dolgi razdalji, Slovenj Gradec; (2) najstarejši tekmovalec Giuseppe Anfossi, 90 let, Italija; (3) srednja razdalja, Komenda. Zadaj spodaj: skupinska fotografija, zadnji dan, sprint, Aqualatio, Slovenj Gradec.

Livelox: skupinski start ali bitka iz oči v oči ...

Mark Bogataj, Jaka Piltaver

... sta le dve možnosti iz nabora funkcionalnosti, ki jih omogoča Livelox, napredna platforma namenjena orientacijskim aktivnostim. Orodje organizatorjem ponuja možnost nalaganja in objave orientacijskega zemljevida in prog, udeležencem pa omogoča objavo GPS sledi, na podlagi katere lahko primerjajo poti, izbire in čase z drugimi udeleženci. Orodje ponuja tudi virtualne bitke iz oči v oči, kjer se primerjajo poti in časi dveh izbranih udeležencev. To ne samo spodbuja tekmovalni duh ampak tudi pospešuje učenje in izboljšanje skozi podrobno analizo tekmovanj. Ob vključitvi možnosti skupinskega starta vsi tekmovalci pričnejo hkrati, dodaja plast strategije in vznemirjenja, nevidnega v tradicionalnih zamaknjenih startih.

Od 1. 1. 2024 je, vsaj za eno leto, sistem Livelox za vsa orientacijska tekmovanja in treninge v Sloveniji v uporabi v polnem obsegu. Sistem omogoča podrobne analize na podlagi sledi, naloženih iz GPS ur in drugih naprav.

V nadaljevanju prispevka je navedenih nekaj osnovnih funkcij. **Organizatorji tekem, ki štejejo za S(S)OL in DP, bodo dogodke redno objavljali.**

Desno: uporabniški vmesnik sistema Livelox - urejanje tekmovanja.

Tehnični razvoj v OZS

Gre za uporabniku prijazen produkt, na spletni strani <https://www.livelox.com/> pa je moč najti priročno pomoč uporabnikom.

Manage event: ZLB Marš-evo

The screenshot displays the 'Manage event' interface for 'ZLB Marš-evo'. It is organized into several sections:

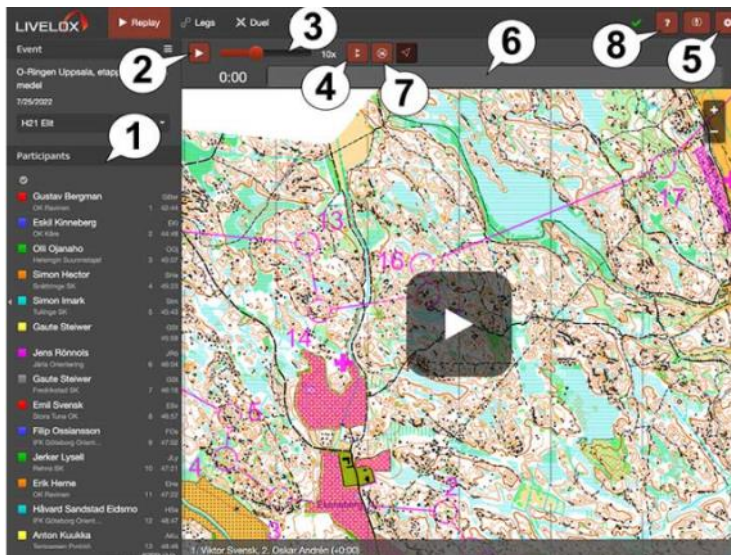
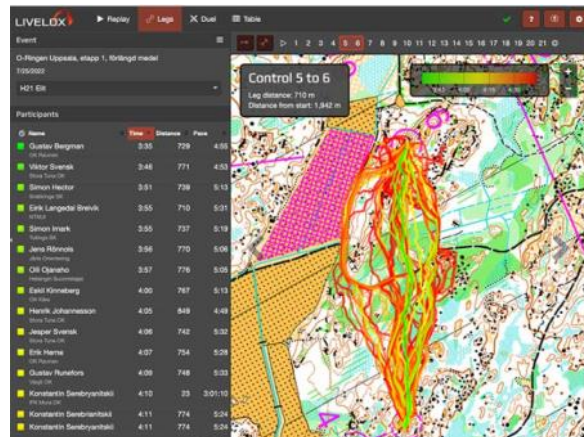
- General information:** Shows event name, time (21/1/2024 11:00 - 13:00), organizing club (ZLB Slovenija), country (Slovenija), and event type (Individual).
- Maps:** Displays a map of the event location, Veliki Breg, 31.1 Severnice, with coordinates and a download link for the map image.
- Courses:** Lists three courses: A (8,905 m), B (3,122 m), and C (2,140 m).
- Access restrictions:** States that all classes will become public when the event ends on 21/1/2024 at 13:00.
- Results:** Indicates that no results are currently connected to the event.
- Administrators:** Lists Jaka Piltaver as an administrator.
- Classes:** Shows three classes: A (10), B (2), and C (2).
- Participant data:** Indicates that the event contains 23 participants with routes.
- Banner:** Shows a message that no banner is currently set for the event.

DODAJANJE DOGODKA

- organizator določi ime, čas prvega štarta, čas zaključka
- nato je potrebno dodati kategorije, ki morajo biti povezane s progami
- karto je možno dodajati v različnih formatih (OCAD, OOM, PNG, TIFF, JPEG ...), georeferenciramo jo lahko s pomočjo pripadajoče datoteke (.jgw, .pgw, .tfw ...) ali pa na podlagi podložene satelitske slike
- dodajane prog s pomočjo uvoza datoteke OCAD

Iskrica (Cerkno Cup 2014)

Nadebudna orientacistka na treningu dolgo ni prišla iz gozda. Ko smo jo po petih urah le pričakali, smo jo boječe vprašali, kako je bilo. Njen odgovor? "Super mi je šlo! Vse kontrole sem našla." Še dandanašnji se vmeša v boj za medalje v eliti.

GUMBI VMESNIKA

1. Lista udeležencev.
2. Start/pavza predvajanja.
3. Regulator hitrosti predvajanja.
4. Mass start/individual start.
5. Nastavitve prikaza.
6. Časovnica.
7. Spremljanje izbranih udeležencev.
8. Pomoč.

ANALIZA DOGODKA

- dogodek najdemo/izberemo na podstrani *All events*
- v zavihku *Replay* so prikazane sledi udeležencev
- zavihek *Legs* omogoča pregled sledi po etapah
- vmesni čas, razdalja in tempo so prikazani za vse izbrane udeležence
- pregled je možen za etape po vrsti, lahko pa izberemo samo določeno etapo
- v zavihku *Table* najdemo razpredelnico z vmesnimi časi

Rezultati v živo

Klemen Kenda

Spletna stran OZS omogoča objavo rezultatov v živo z uporabo OEventa in posebnega vtičnika, ki skrbi za redno nalaganje rezultatov. Sistem omogoča, da lahko tekmovalci svoje rezultate spremljajo prek spletnih strani in organizatorju ni več potrebno zagotavljati posebne opreme (dostopna točka) na samem tekmovališču. Rešitev sta razvila **Rok Močnik** in **Klemen Kenda**.

Izvirno kodo in navodila najdete na <https://github.com/OZS-IT>.

ANT: ANT Recorder na Google Play

TOP: <https://top.yq.cz/>

ANT in TOP

Klemen Kenda

V preteklih letih smo se pri nas že seznanili z možnostjo uporabe sistema ANT za preprosto organizacijo predvsem TempO tekem. Sistem omogoča sodniku, da s telefonom meri čas ter zapisuje odgovore tekmovalca, hkrati pa jih tudi posreduje na centralni strežnik, kjer se potem uporabijo za samodejno generiranje rezultatov. Z aplikacijo TOP (obe rešitvi je zasnoval češki orientacist Libor Forst) organizacija postane še lažja, saj je moč vse nastavitve opraviti neposredno prek spletnega uporabniškega vmesnika. Sistem ANT lahko uporabimo tudi za beleženje odgovorov na PreO tekmah, kar smo uspešno preizkusili na DP v PreO 2023, ki je potekalo na Rakah v Idriji.

DP v nočni orientaciji

Prvo državno prvenstvo v nočni orientaciji je organiziral Orientacijski klub Slovenske Konjice na karti Limbuško

Novice OZS

Zmagovalci nočnega DP: Luka Seljak (OK Komenda), Gregor Hvala (OK Azimut), Urban Žnidaršič (OK Polaris). **Zmagovalke nočnega DP:** Ana Pia Pogačar, Katja Babič (OK Komenda), Nea Eržen (OK Azimut). Foto: OK Komenda.

nabrežje v oktobru 2023. Tekmovanja, ki je bilo organizirano istega dne kot tekma na srednjih progah, ki je štela za Slovensko orientacijsko ligo, se je udeležilo dobrih 50 tekmovalcev. (Irena)

Iskrica (TK Rogla 2023)

V nastanitvi sredi luknje več kot očitno ni signala, zato smo z velikim veseljem dlje časa ostali na treningih, kjer ga je bilo vsaj malo ;)

Izobraževanja v OZS

V letu 2021 smo uspešno zaključili usposabljanje prve stopnje za pridobitev naziva Strokovni delavec 1, športno treniranje v vseh panogah športne orientacije (orientacija – orientacijski tek, orientacija – precizna, orientacija – z gorskimi kolesi in orientacija – smučarska), katerega je uspešno zaključilo 23 udeležencev, jeseni 2021 in spomladi 2022 pa smo izvedli še ločena usposabljanja za naziv Strokovnega delavca v športu 2 v vseh štirih panogah športne orientacije.

Izvedbo je tudi tokrat omogočil projekt Olimpijskega komiteja Slovenije, ki sta ga sofinancirali Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada ter Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport. Usposabljanja je uspešno zaključilo 31 posameznikov, nekateri zgolj za eno panogo, nekateri za več. Tako imamo sedaj 30 usposobljenih strokovnih delavcev v športu 2. stopnje za orientacijski tek, po 11 za smučarsko orientacijo

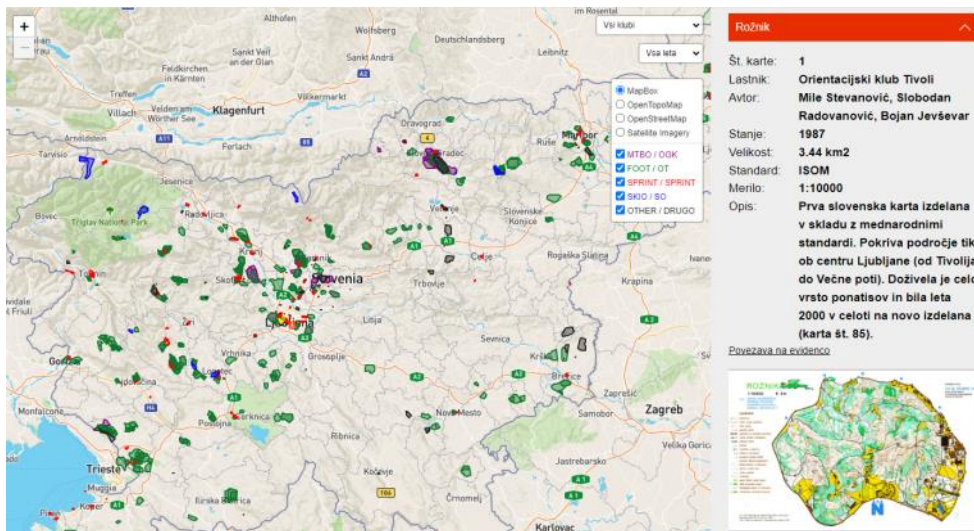
ter orientacijo z gorskimi kolesi in 9 za precizno orientacijo, dodatno pa še 40 usposobljenih strokovnih delavcev v športu 1. stopnje, a 25 izmed njih ima to usposobljenost priznano na osnovi predhodnega naziva trener. V prihajajočih letih moramo novemu sistemu usposabljanj prilagoditi še sistem licenciranja, ki bo zagotavljal redno do-usposabljanje in aktivnost usposobljenih kadrov, s čimer bo najverjetneje del oseb s priznano usposobljenostjo, ki že leta niso več aktivni, odpadel. Prav tako pa bo Komisija še v letošnjem letu po klubih poizvedela o potrebi po morebitnem novem razpisu tečaja za usposabljanje 1. stopnje. *(Dušan)*

Iskrica

Na DP za gluhe in naglušne sem enkrat naredil veliko napako in zamenjal dve postaji na KT. Kontrolni točki sta bili približno 1 km vsaksebi. Kljub temu je iz gozda polovica tekmovalcev prišla s pravim vrstnim redom kontrol ... (Klemen)

Novosti in napredek na področju orientacijskih kart v Sloveniji v zadnjih dveh letih

V letih 2022 in 2023 je Komisija za karte OZS registrirala 50 novih ali obnovljenih orientacijskih kart s skupno površino skoraj 80 km², od tega 21 kart za orientacijski tek po določenih ISOM (gozdne karte), 22 kart po določenih ISSprOM za šprint ali precizno orientacijo ter 7 kart za orientacijo z gorskimi kolesi. Skupno je tako registriranih že 437 orientacijskih kart v Sloveniji. Sicer se nekatere karte položajno prekrivajo, precej jih je tudi že zastarelih ali pa je celo območje, ki so ga prikazovale, danes povsem spremenjeno. Vseeno pa še vedno velja, da smo zagotovo med državami z večjim deležem pokritosti območja z OT kartami, še posebej pa z upoštevanjem števila aktivnih orientacistov. Vse registrirane karte so nazorno predstavljene v novem pregledovalniku, dostopnem na <http://www.orientacijska-zveza.si/sl/maps.html>, ki ga je pripravil **Marko Dudič**. *(Dušan)*

Posnetek zaslona novega pregledovalnika orientacijskih kart.

Sodniško traserski seminar Vipavski Križ, 28. 1. 2024

Komisija za karte in Tekmovalno-sodniška komisija OZS sta v nedeljo, 28. 1., po zaključku zanimive šprint tekme po ozkih ulicah, vrtovih, dvoriščih in celovinski kleti Vipavskega Križa pripravili seminar, prvenstveno namenjen sodnikom, traserjem in organizatorjem držav-

nih tekmovanj v orientacijskem teku, seveda pa so bili vabljeni in prisotni tudi drugi zainteresirani. V prvem delu je **Jaka Piltaver** predstavil postopek trasiranja prog na tekmovanjih, od izbire karte in terena, določitve mesta štarta in cilja, načrtovanja ustreznih dolžin in zahtevnosti prog, njihovega združevanja do končnega urejanja in priprave za tisk. Nato je analiziral ustreznost

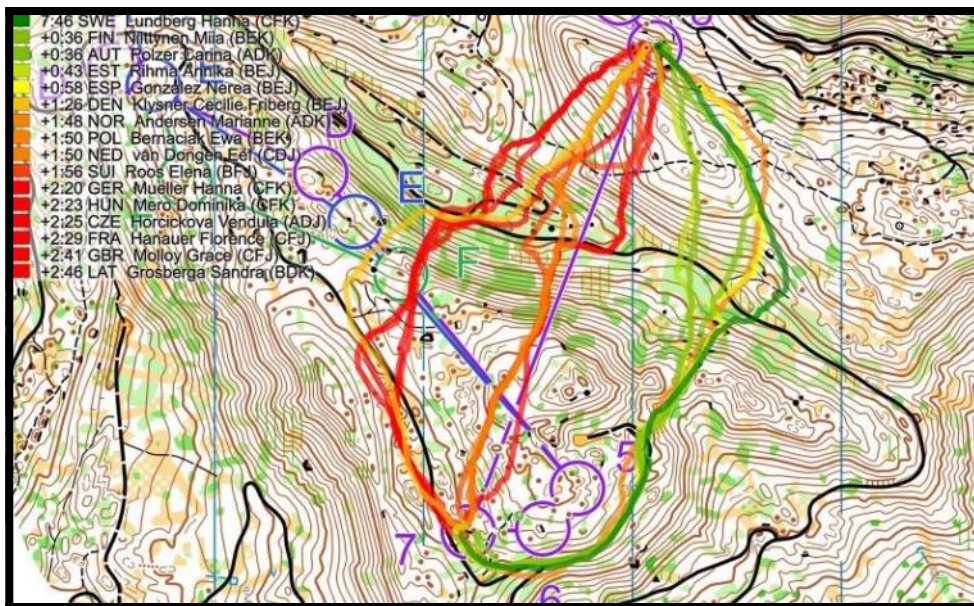
zahtevnosti in dolžin prog na nekaterih slovenskih tekmovanjih v letu 2023, katerih smo se udeleženci večinoma lahko še spomnili in tako aktivno presojali svoje izkušnje z Jakovimi pogledi.

Druga tema je obravnavala novosti mednarodnih določil za opise kontrolnih točk, popularno imenovanih mikrolokacij, ki veljajo od začetka leta 2024 in predstavljajo tretjo dopolnitev od leta 1990, ko je mednarodna orientacijska zveza IOF prvič v knjižici objavila zbrane opise. **Krešo Keresteš** nas je seznanil z osmimi novostmi, ki se nanašajo na jasnejšo povezavo med uporabo mikrolokacije in uporabljenim znakom na karti, na možnost uporabe zgolj črne ali vijolične barve opisov na kartah, nekaj je manjših sprememb in dopolnitev v uporabi dosedanjih opisov in dodana sta dva nova opisa. S tramvajsko progo se sicer pri nas ne bomo srečali, opis za menjavo ali obrat karte pa smo že lahko videli pri mnogih

progah šprinta v Vipavskem Križu.

Tretjo predstavitev je pripravil **Matjaž Štamfel** in jo dokaj izzivalno naslovil z **Orientacija: šport za športnike ali odvetnike?** Z izbranimi primeri z nekaterih najpomembnejših mednarodnih tekmovanj v zadnjih letih je prikazal, kako lahko napačen ali zgolj neroden način prikaza na karti, neustrezna uporaba določil ali tudi nepoznavanje pravil privedejo do spornih primerov, ki bistveno vplivajo na regularnost tekme. Nato je pokazal nekaj primerov zelo dobro zasnovanih etap v različnih disciplinah OT (šprint, dolge, srednje proge) in za konec še povzel svoje odločitve in dileme pri snovanju prog za DP srednje 2023 na Cvinjerju.

Zadnji prispevek sem pripravil **Dušan Petrovič** in v njem predstavil vlogo IOF Komisije za karte in spremembe, ki nas čakajo na kartah vseh panog in disciplin v letošnjem letu. V zadnjih letih je postala pogostost teh sprememb že komaj obvladljiva tako za risarje kart kot tekmovalce, zato naj bi za naslednjih nekaj

Izsek iz predstavitve Matjaža Štamfela - analiza izbir poti.

let določila ostala nespremenjena. Vseeno pa je dobro, da poznamo vsaj najočitnejše spremembe, ki veljajo od letošnjega leta, kot sta nova znaka za brezno ter nadaljevanje po menjavi karte, pri šprintu pa odebeljena obroba prepovedanega območja in znak za območje z ovirami. Učilnica podružnič-

ne OŠ Vipavski križ je bila celotni dve uri predstavitev polna, kar kaže na aktualnost tem in potrebo po pogostejših tovrstnih predstavitvah. Vsi, ki ste seminar zamudili, imate možnost ogleda vseh štirih predstavitev preko povezave na spletnih straneh OZS pod področjem **Zveza/Dokumenti/Razno**. (Dušan)

Mednarodna orientacijska zveza

Krovna organizacija za športno orientacijo na mednarodni ravni je Mednarodna orientacijska zveza (International Orienteering Federation – IOF), ki je bila **ustanovljena 21. maja 1961 v Kopenhagenu**. Od prvotnih 10 evropskih je narasla na današnjih **78 držav članic z vseh kontinentov**. Če k njim dodamo še 9 trenutno »izključenih« držav in dodatnih ducat držav nečlanic IOF, v katerih pa so potekale registrirane aktivnosti vsakoletnega majskega »mednarodnega dneva/tedna orientacije – WOD«, dosežemo že skoraj stotico ali slabo polovico vseh držav sveta.

Sedež IOF je v zadnjih letih na Švedskem, njena glavna naloga pa je, kot vseh mednarodnih panožnih športnih združenj, priznanih s strani MOK, promocija in razvoj ter zagotavljanje tekmovalnega sistema in

možnosti športne rekreacije – pri IOF v štirih panogah športne orientacije.

Športna orientacija v skladu s statutom IOF **vkjučuje vse nemotorizirane oblike navigacije s karto** (izjema so invalidski vozički, ne pa recimo e-kolesa), pa tudi vse oblike navidezne/računalniško podprte orientacije. V zgoraj naštetih nalogah omenjena promocija v današnjem času pomeni z idealom športa ne prav povezano pehanje za pridobivanjem sredstev, a v kapitalizmu so nas naučili, da je to edini in glavni pokazatelj uspešnosti, če ne kar obstoja. Na primeru orientacije pač to pomeni, da se iz prostраниh gozdov vse bolj zatekamo v bližino ali v urbana območja, tradicionalne oblike z intervalnimi štarti pa vse bolj nadomeščajo tekmovanja s skupinskimi štarti, proge posamičnih štafet (one-man relay) ali na izpadanje (knock-out sprint). Ker je to pač enostavneje gledati iz ciljne arene ali spremljati s TV prenosi. V športu, kjer je bistveno, kako se tekmovalec sam na terenu znajde s karto, to povzroča izzive tako pri določanju pravil kot pri postavljanju prog. Pa tudi potrebo po prilagajanju določil za orientacijske kar-

te, željam po prikazovanju vse bolj kompleksnih okolij, recimo urbanih večnivojskih. Dodatno se IOF ubada tudi z vsemi drugimi tegobami sodobnega športa, od dopinga, pravičnosti (fair play), enakosti in neizključevanja, vidika trajnosti do tehnoloških sprememb. Predvsem trajnost in vključenost vseh naj bi bili glavni konkurenčni prednosti športne orientacije, ki pa se spet izključujeta, saj razvejanost tekmovalnega sistema za različne panoge, discipline, različne starostne skupine in na različnih koncih sveta težko ostane trajnostna. Že v Sloveniji težko sestavimo koledar tekmovanj vseh panog, na mednarodni ravni pa je zaradi preštevilnih tekmovanj, prekrivanj in stroškov dostopa do od glavnih transportnih središč odmaknjenih tekmovališč težko zagotoviti zanimivost tekmovanj za tekmovalce, gledalce, medije in sponzorje. Tako je že leta eden večjih izzivov IOF zagotoviti organizatorje vseh tekmovanj in še v tem letu naj bi bila opravljena obsežna analiza, katere in koliko mednarodnih tekmovanj je sploh smiselno imeti. Seveda je izziv tudi najti posameznike, ki pretežno s prostovoljnimi delom oziroma razpoložljivo podporo ma-

tičnih držav v razvejani strukturi komisij in skupin v IOF opravljajo ter usmerjajo delo in razvoj. Letos julija bo (tudi z možnostjo oddaljenega dostopa za do tri predstavnike vsake države članice) generalna skupščina IOF, na kateri bo izvoljeno novo vodstvo za naslednja štiri leta, vključno z novim predsednikom, saj bo dosedanji, Leho Haldna iz Estonije, izpolnil svoj zadnji s statutom omogočen mandat. Prav je, da se v delo krovne organizacije zaradi potrebe spremljanja in tudi možnosti usmerjanja v skladu s svojimi sicer omejenimi (predvsem finančnimi) zmožnostmi vključimo tudi predstavniki manjših držav, kot se občasno Slovenci pojavljamo v posameznih komisijah. (Dušan)

Iskrica

Enkrat sem bil 5. na neki nepomembni tekmi Zimske lige. Zmagal je Miha Škarabot. Za hec sem na klubski spletni strani objavil članek z naslovom "Klemen Kenda odličen 5. na tekmi Zimske lige". Ko se je naslednji dan Miha peljal iz službe domov, je na Radiu Odmev zaslišal senzacionalno novico: "Klemen Kenda odličen 5. na tekmi Zimske lige". (Klemen)

Treningi v Ljubljani

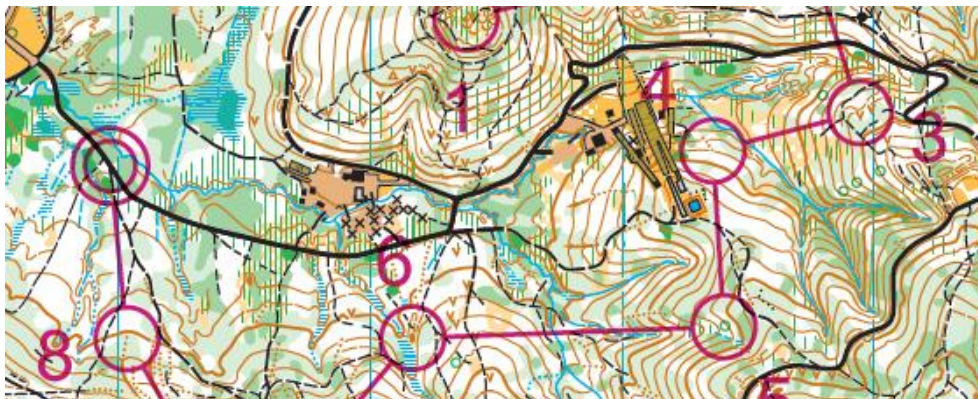
Ljubljana predstavlja stičišče številnih izobraževalnih in kariernih poti orientacijskih navdušencev iz cele Slovenije. Če jim prištejemo še tiste, ki bivajo v prestolnici in njeni neposredni okolici, se najde že kar lepo število orientacijskih izzivov željnih posameznikov.

Leta 2016 je **Blaž Petrovič**, na pobudo **Ane Pribaković Borštnik**, prevzel koordinacijo treningov v Ljubljani. Treningi so na začetku potekali občasno, leta 2020 pa se je pričelo z rednim izvajanjem. Za Blažem je leta 2021 izvajanje

treningov prevzel **Peter Tušar**, v letošnjem letu pa ga je nasledila **Deja Razpet**. Trenutno se treningov redno udeležuje skupina več kot desetih orientacistov.

Treningi združujejo orientaciste številnih slovenskih klubov, od OK Azimut in OK Komenda do OK Slovenj Gradec pa tudi OK Polaris in OK Tivoli. Namenjeni so vsem udeležencem, od otroških pa vse do veteranskih kategorij, ki jih mika raziskovanje še nepoznanih koticov v Ljubljani in njeni neposredni okolici. (Deja)

Izsek karte Rožnik s trening progo.

Projekt Erasmus+: Orient your Walking

Slovenska orientacijska zveza je skupaj s štirimi evropskimi partnerji: Sylogos Oreiviasias kai Agnistikou Prosanatolismou ORIE (Ciper), Zentrum Für Innovative Bildung (Avstrija), L'ORMA SSD ARL (Italija), Sibaris Környezetvédelmi és Sport Egyesület (Madžarska) s 1. 1. 2024 pričela dvoletni projekt Orient your Walking (OrientWalking) v okviru poziva ERASMUS-SPORT-2023, ki ga financira Evropska unija.

OrientWalking, ki izhaja iz orientacijskega teka, je šport, ki ne le spodbuja telesno aktivnost temveč spodbuja tudi povezanost z naravo. Cilj projekta OrientWalking je navdušiti športno malo aktivne mlade in starejše ljudi, da preko hoje in z uporabo karte v podeželskem okolju odkrivajo znamenitosti in lepote določenega kraja. S to dejavnostjo imajo udeleženci priložnost ponovno odkriti pogosto spregledano lepoto podeželskih pokrajin v bližini urbanih središč.

Projekt je razdeljen na tri faze: raziskavo, mednarodno usposabljanje in lokalne dejavnosti. Glavni rezultati projekta bodo priročnik, v katerem bo korak po koraku predstavljeno, kako se lotiti organizacije dogodka OrientWalking in mobilna aplikacija "Orient your Walking", s pomočjo katere bodo udeleženci zabeležili svojo prisotnost na posamezni kontrolni točki.

Med projektom bo osrednjega pomena vključevanje podeželskih občin v dru-

žbeno kampanjo in lokalne dejavnosti.

OrientWalking je šport, ki je primeren za vse generacije, za vsak dan in vsak letni čas. Njegova odlika je v tem, da združuje telesno aktivnost z odkrivanjem lepote v našem okolju. Pri tem je čas, ki je potreben, da obiščemo vse kontrolne točke, drugotnega pomena. *(Irena Hacin Kölner, koordinatorka projekta pri OZS)*

Co-funded by
the European Union

PreO Promo liga

V sezoni 2021/22 so bila za PreO Promo ligo izvedena 3 tekmovanja (Ljubljana, Ajdovščina in Mlaka pri Kranju). V MŽ12 so zmagali: **Lili Ivana Raj** (OK SG), **Rok Sedej** (OK Azimut) in **Miša Andrejc** (OK SG); v kategoriji MŽ18: **Ema Pika Raj** (OK SG), **Brina Kölner** (OK Komenda) in **David Sedej** (OK Azimut); v kategoriji MŽ21 pa: **Klemen Kenda** (OK Azimut), **Uroš Cankar** (ŠOK) in **Ana Pribackovič Borštnik** (OK Tivoli).

V sezoni 2022/23 je bilo organiziranih 5 tekem (Logatec, Piran, Ljubljana, Vodice in še enkrat Logatec). Zmagovalci so bili v MŽ12: **Timeja** in **Mihej Prezelj** (OK Azimut) ter **Val Jarc** (OK Komenda); v MŽ18: **David** in **Rok Sedej** ter **Božo Bizjak** (vsi OK Azimut); v MŽ21: **Krešo Keresteš** (OK Trzin), **Emil Kacin** (OK Azimut) in **Uroš Cankar** (ŠOK).

Torus – virtualna tekmovanja

Virtualna tekmovanja v precizni orientaciji so postala zelo popularna. Udeležuje se jih vedno več tekmovalcev s

celega sveta (leta 2023 je sodelovalo 38 držav). Del treningov je bil izkoriščen tudi za motivacijo slovenskih tekmovalcev, serijo šestih virtualnih tekem pa smo poimenovali »Trening za prave orientaciste – Tempo«. Tekmovanje je bilo dostopno za vsakogar, ki se je registriral na spletno stran <http://torus.yq.cz/>. Na teh tekmovanjih se je pomerilo 24 slovenskih tekmovalcev. Upoštevalo se je pet najboljših doseženih rezultatov od šestih tekem. Zmagovalci so bili: **Krešo Keresteš** (OK Trzin), **Emil Kacin** (OK Azimut), **Marko Dudič** (OK Slovenj Gradec).

CHIS TrailO cup 2023

Skupaj je v ligi nastopilo 266 tekmovalcev iz 16 držav. Med njimi je bilo 23 invalidov in 57 mladincev. Slovencev je bilo na pokalu 35, od teh največ (13) iz OK Azimut. Od 18 tekem, ki so štele za pokal, je bilo 6 tekem izpeljanih v Italiji, 5 tekem v Sloveniji, 4 tekme na Madžarskem in 3 tekme na Hrvaškem. Od teh je bilo 9 tekem v PreO, 3 v PreO

Zmagovalci CHIS 2023: Emil Kacin, Krešo Keresteš in Tomislav Varnica (HRV). Foto: arhiv OK Trzin.

šprintu, 4 v Tempo disciplini in 2 v kombinaciji. **Krešo Keresteš** in **Emil Kacin** sta v ligi zasedla 1. in 2. mesto.

Slovenska PreO liga 2022

Za SPOL 2022 je štelo 6 tekem (Lipica, dvakrat Rakov Škocjan, Črni Vrh, Menina planina, Kamnik). Podelitev priznanj najboljšim je bila na zaključku lige v Spodnji Idriji. Priznanja so prejeli med mladinci (kategorija A): **David Sedej** (OK Azimut), **Anže Kölner** (OK Komenda) in **Rok Sedej** (OK Azimut); med elito: **Emil Kacin** in **Klemen Kenda** (oba OK Azimut) ter **Blaž Petrovič** (OK Polaris).

Slovenska PreO liga 2023

Za SPOL 2023 je štelo 5 tekmovalcev (Lokva, Kranj, Črni Vrh, Idrija in Rakov Škocjan) v organizaciji OK Azimut in OK Trzin. Tekem se je udeležilo 34 tekmovalcev iz 8 klubov. Med elito so slavili: **Emil Kacin, Klemen Kenda** (oba OK Azimut) in **Polona Jezeršek** (OK Komenda), med mladinci pa **Rok** in **David Sedej** (oba OK Azimut) in **Anže Kölner** (OK Komenda).

Projekt ORIENT

ORIENT je bil evropski projekt, financiran s strani programa Erasmus+, katerega cilj je bil povečati socialno vključenost in enake možnosti v športu.

Sestanek konzorcija projekta ORIENT v Trzinu, december 2022. Foto: arhiv OK Trzin.

Sodelovali so udeleženci iz Španije, Češke, Latvije, Italije in Slovenije (OK Trzin). V okviru projekta je bilo organiziranih več promocijskih tekmovalcev v precizini orientaciji, pripravljenega je bilo nekaj izobraževalnega gradiva, razvit pa je bil tudi del sistema TOP. *(Klemen)*

Komisija za šolsko orientacijo in promocijo športne orientacije

Z letošnjim letom smo na OZS ustanovili novo komisijo, ki se bo ukvarjala s popularizacijo našega športa. Želja je, da čim več ljudi seznanimo s športom in jih privabimo na naša tekmovanja. S povečano udeležbo na tekmovanjih bi hkrati tudi povečali konkurenco, omogočili mladim kategorizacijo in izboljšali finančni vidik organizacije tekmovanj. Hkrati pa verjamem, da bi z večjo orientacijsko skupnostjo postali bolj konkurenčni sosednjim nacionalnim orientacijskim zvezam.

To želimo doseči na dva načina. Ena pot bo s spodbujanjem rekreativcev za vode-

nje orientacijskih krožkov v bližnjih krajih, hkrati pa na teh lokalnih šolah izvesti predstavitve orientacije. Druga pot pa bo s predstavitevami orientacijskega športa na športnih prireditvah, kot so trail teki, otroški športni festivali ter taborniška in gasilska orientacijska tekmovanja. Te aktivnosti pa bo OZS tudi finančno podprla preko razpisov Fundacije za šport. Dodatno pa bomo sredstva poskušali najti preko partnerjev, ki bi podprli to iniciativo.

Hkrati bomo v sodelovanju s klubi organizirali trening kampe, na katere bomo povabili vse vadeče na krožkih po Sloveniji in tudi druge zainteresirane mlade. Tako bomo na poletni orientacijski tabor povabili vse, ki so se izkazali na preteklih šolskih prvenstvih in niso člani katerega od orientacijskih klubov.

Komisijo trenutno sestavljamo trije angažirani prostovoljci, in sicer Peter, Tina in Aleš. Upamo, pa, da bodo klubi, trenerji in ostali zagnani rekreativci pripravljeni pomagati pri predstavitev in izvajanju orientacijskih krožkov in s tem pripomogli k ohranjanju in razvoju našega športa. *(Peter)*

MTBO SOL liga 2022

Izvedena je bila samostojna liga MTBO SOL s šestimi tekmami in v sklopu letih tudi tri državna prvenstva v MTB orientaciji. MTBO tekem se je udeležilo 99 tekmovalcev iz devetih klubov.

Državno prvenstvo smo izvedli v 9-ih kategorijah; članski državni prvaki so bili (a) moški: **Gregor Raj** (OK SG), šprint, **Žiga Andrejč** (OK SG), dolga razdalja, **Blaž Petrovič** (OK Polaris), srednja razdalja; (b) ženske: **Mojca Flerin Drevenšek** (Kamniški OK), sprint, **Petja Balažič** (OK SG), srednja in dolga razdalja. (*Tanja*)

Utrinki s tekme na Klobuku (SOL5). **Spodaj:** Blaž Petrovič v cilju. **Zgoraj:** utrinek s starta. Foto: OK Slovenj Gradec.

MTBO SOL liga 2023

V letu 2023 smo izvedli samostojno ligo – MTBO SOL s šestimi tekmami in v sklopu letih tudi tri državna prvenstva v MTB orientaciji. Tekem se je udeležilo 93 tekmovalcev iz devetih klubov.

Državna prvenstva smo izvedli v 9-ih kategorijah, članski državni prvaki so (a) moški: **Blaž Kölner** (OK Komenda), šprint, **Tomaž Pust** (OK Komenda), dolga razdalja, **Blaž Petrovič** (OK Polaris), srednja razdalja; (b) ženske: **Petja Balažič** (OK SG), sprint, **Karin Pust** (OK Komenda), srednja razdalja, **Petja Balažič** (OK SG), dolga razdalja.

Rekreativne lige 2022/23

Tekme rekreativnih lig so bile v zadnjih dveh letih organizirane redno, a brez točkovanja, za katerega vodja TSK ugotavlja, da marsikoga motivira. V zimski sezoni 2021/22 je bila Zimska liga (ZL) organizirana še v "korona" izvedbi, kar pomeni, da rezultati niso bili uradni, saj je za tisk karte in merjenje časa poskrbel vsak sam in tudi tekme niso objavljene v arhivu OZS. Organizatorji so bili OK Slovenj Gradec, OK Tivoli, ŠOK, OK Komenda, OK Azimut in OK Polaris. Po-

Podelitev v družinski kategoriji na OLP v Novi Gorici. Foto: MC Nova Gorica.

Mark Bogataj (OK Azimut) na tekmi Orange Cup 2023, ki je štela za SOL3. Foto: OK Komenda.

dobno je bilo tudi v sezoni 2022/23, ko je bilo organiziranih devet tekem ZL, ki so delno zabeležene tudi v arhivu OZS. Organizatorji so bili OK Polaris, OK Azimut, OK Slovenj Gradec, OK Komenda in OK Brežice. Orientacijska liga Primorske (OLP) je imela v vsakem od let 2022 in 2023 po tri tekme, katerih organizator je bil OK Azimut. Najbolj odmevna je bila izvedba OLP2 v sezoni 2022, ki jo je OK Azimut organiziral v sodelovanju z Mladinskim centrom Nova Gorica v Novi

Gorici. Sodelovalo je prek 100 udeležencev.

(S)SOL 2022/23

SOL 2022 je postregel z osmimi tekmami. Zmagal je OK Azimut. SOL 2023 je imel sedem tekem, na katerih je sodelovalo 224 tekmovalcev. Za SOL je bilo sicer prijavljenih še 97 neaktivnih tekmovalcev. Skupaj je bilo zabeleženih 909 startov. Zmagal je OK Komenda.

Prvič po dolgih letih za otvoritev sezone SOL ni štelo tekmovanje Lipica Open.

SSOL 2022 je imel šest tekem. Zmagal je OK Azimut. SSOL 2023 je imel pet tekem. Tekmovalo je 205 tekmovalcev, še 69 neaktivnih je bilo prijavljenih v ligi. Vseh startov v ligi je bilo 616. Zmagal je OK Azimut. Poleg največjih dveh klubov, katerih rivalstvo včasih že presega meje zdravega športnega odnosa, v zadnjih letih v SSOL drži trdno tretje mesto OK Slovenj Gradec, v SOL pa OK Polaris.

Državna prvenstva 2022/23

V letu 2022 v arhivu OZS naštejemo 17 državnih prvenstev v vseh štirih panogah orientacije. V letu 2023 je državnih prvenstev 18. Dodatno smo organizirali DP v nočni orientaciji, v obe vsoti pa je všteto tudi DP osnovnih in srednjih šol.

Novi vodja TSK – Jaka Piltaver

Klemen Kenda

Delo OZS se pogosto najbolj vrednoti skozi prizmo aktivnosti, ki jih usmerja Tekmovalno-sodniška komisija (TSK). Njen vodja mora spretno krmiliti med željami članstva, ki običajno podpira tradicionalno ureditev, in idejami o napredku orientacije kot panoge ter samega tekmovalnega sistema. Letos vajeti TSK prevzema Jaka Piltaver, ki je v preteklih letih že opravil obsežno delo pri delu z reprezentancami in pri vodenju projektov OZS, poznamo ga pa tudi kot uspešnega elitnega tekmovalca. Z elitno kariero je pri svojih 38 letih zaključil, tako da mu danes bolj kakor nadimek Brzi, ki se ga je "prijel" ob igranju nogometa, ustreza

Profesor, v katerega se je z leti transformiral prejšnji. Pravi, da je morda tako bolj prav, v uredništvu pa se sicer z njim ne strinjamo, ko pravi, da od nekdanje hitrosti ni ostalo veliko.

Pod okrilje TSK po novem prihajajo poleg orientacijskega teka tudi ostale panoge orientacije. Kaj to pomeni za organizacijo dela? Smatram, da imam dovolj znanja in izkušenj o orientacijskem teku, o ostalih panogah pa ne, a glede na to, da obstajajo komisije za posamezne panoge, je najbolj smotrno, da vodje komisij skrbijo za njihov tekmovalno-sodniški sistem. Bo pa TSK, kot je bilo v navadi v preteklosti, ob pripravi

koledarja imel v mislih vse panoge, da se izognemo morebitnemu prekrivanju terminov.

V preteklem obdobju je TSK poskrbela za nekaj inovacij na področju tekmovalnega sistema, kot so zmanjšanje števila tekem za uradni ligi v orientacijskem teku, uvedba knock-out šprinta in pa DP v nočni orientaciji. Se v prihajajočem obdobju obetajo še kakšne večje spremembe?

Knock-out šprint je precej specifična disciplina za organizacijo in glede na to, da je število tekmovalcev pri nas relativno majhno, bi bilo potrebno res temeljito premisliti o konceptu tega prvenstva. Sicer pa sem zagovornik kvalitete pred kvantiteto. Samo v OT imamo 15 tekmovalcev, ki štejejo za S(S)OL in DP, pa potem še cca. 10 dni rekreativnih mednarodnih tekmovalcev (Lipica Open, OOCup, Cerčno Cup, Orange Cup), če dodamo še tekme zimske lige in OLP se je možno v Sloveniji iti organizirano orientacijo več kot vsak drugi vikend v letu. Sam nisem navdušen nad tem, da SSOL poteka v zimskem času. Tudi večina elitašev se s tem ne strinja, saj je na ta način tekmovalna sezona

Iskrica

Najslavnejši Azimutov trener je kot mladinec sodeloval na Lipica Open. Že na poti na cilj je 100 m pred tekmovalno areno sotekmovalcu odstopil kompas, saj ga je slednji izgubil, karto pa vtaknil v žep ter se napotil proti areni. Ob tem ga je odneslo za 90 stopinj, karte pa v žepu ni več našel. Ko je po nekaj urah naletel na ljudi, jim večda ni znal povedati, kje je tekmovalni center, saj si noben mladinec na pogleda, kam gre na tekmo. Juhica in "dunajc" v Senožčem sta mu končno vrnila malo barve, pravijo ustni viri.

predolga. Razumem pa, da je nekaterim to zelo všeč, saj jim je "fajn" narediti decembrski izlet na Obalo/Primorsko in "raziskovati" mesta s karto v roki. Argumenta, da je to potrebno zato, da ni prevelike luknje v koledarju in da ljudje ne "padejo ven", pa ne kupim, saj je dovolj tekmovalni, ki štejejo za zimsko ligo. Morda bi bilo potrebno spet vzpostaviti točkovanje za ZL. Imam namreč občutek, da marsikoga takšna točkovanja motivirajo.

Točkovanja (in tekmovalni sistemi nasploh) temeljijo predvsem na tem, da je šport v skladu z vsemi pravili fair playa. Kaj se ti pri tem zdi največji izziv pri nas? Na precej višjem nivoju so v orientacijskem teku potencialni konflikti interesov med tekmovalci in organizatorji. Kot primer lahko pogledamo lanski WOC. Člani istega kluba so trije udeleženci WOC, trije dobitniki medalj, WOC športni direktor, glavni traser, 3 od 4 traserjev in glavni kartograf. Pa še družinsko so nekateri povezani med sabo. Da ne bom narobe razumljen, na nič ne namigujem in verjamem, da je bilo vse pošteno izpeljano. Bi pa lahko kdo od zunaj v taki situaciji dvig-

nil obrv. Kar lahko naredimo pri nas, je, da tekmovalce vzgajamo v duhu fair playa. Zame je že nastop na terenu, kjer sem veliko treniral oziroma živim (v kolikor gre za šprint), izven okvirjev fair playa. Ob zmagi v takem slučaju ne čutim prav nobene sladkosti. To miselnost že nekaj časa skušam "vgravirati" v glave elitašev.

Vidiš tekmovalni sistem kot del podpore reprezentancam, predvsem mladinski?

Vsekakor. Že samo ime komisije vsebuje besedo "tekmovalen". Morda komu moje mnenje sicer ne bo povšeči, a menim, da bi morale biti veteranske kategorije povsem rekreativne, kot take pa niti ne potrebujejo razglasitev. Mladinske in elitne kategorije pa predstavljajo tekmovalni šport. In ker je kvalitetna tekma najboljši trening, se moramo truditi zagotoviti tekmovalna kar se da visokega nivoja, saj bodo na tak način naši mladinci in elitaši pridobivali prepotrebne izkušnje za nastope na mednarodnih tekmovanjih, kjer zastopajo Slovenijo.

Novi mladinski selektor – Matic Blaž

Klemen Kenda

Matic Blaž se je z orientacijo srečal leta 2011 na športnem dnevu. Za tem se je priključil klubskim treningom pod mentorstvom Nejca Zormanana in kmalu začel tudi z udeležbami na tekmovanjih. Že na svoji prvi tekmi se spominja "legendarne" napake, ko je na progi iskal kontrolno točko, ki jo je pred tem že obiskal. Kljub temu je bila tekma zanj polna adrenalina, napaka pa motiv za lastno napredovanje. S treningi je tako nadaljeval, izboljšanje pa ni bilo takšno, kakršnega bi si želel ...

Tvoji začetki orientacije so bili, kot sam praviš, težavni, kar skrbno oko opazi tudi v arhivu rezultatov. Kaj se je zgodilo, da si v nekem obdobju opazno napredoval?

Prvi preskok se je zgodil na razširjenem treningu kampu mladinske reprezentance na Lokvah, kjer na prvem treningu sploh nisem uspel najti rešitve, kako priti do prve kontrolne točke. Ko sem jo z naporom le uspel najti, sem naletel na Mateja Škarabota in mu, v želji po čim boljšem rezultatu, sledil do cilja. Primerjava z boljšim mladincem mi je osvetlila, kako nepopolno je moje znanje v resnici in kolikšno pot moram še prehoditi do nivoja, na katerem bom lahko med kontrolama tekkel po ravni črti, ne glede na kamenje, podrast in

ostale ovire. Takrat sem začel o orientaciji razmišljati na drugačen način. Zanimalo me je predvsem, kako priti do tehničnega nivoja, ko mi nobena še tako težka etapa ne bo več predstavljala prevelikega izziva.

Zdi se, da ti je to tudi uspelo ... Sledila so pestra orientacijska leta s treningi, trening kampi in tekmami v Sloveniji ter tujini. Leta 2016 je sledil drugi preskok v moji glavi. Poleg klubskih treningov sem veliko pozornost posvetil individualnim tehničnim treningom – o orientaciji in tehniki sem torej zelo veliko razmišljal (kar spominja na Andraža Hribarja, op. a.). Prvi znanilec uspešnosti tega pristoi-

pa je bil na evropskem mladinskem prvenstvu, kjer sem na dolgih progah osvojil 15. mesto. Ob poškodbah v letu 2017 sem več razmišljal o sezoni 2018 in svetovnem mladinskem prvenstvu na Madžarskem. Tehnični teren mi je bil pisan na kožo, še vseeno pa sem mu moral posvetiti kar veliko treningov in analiz. Cilj sezone so bile takrat kvalifikacije na srednji razdalji in uvrstitev v B finale.

Marsikdo v Sloveniji je takrat napeto spremljal tisto tekmo in bil presenečen, navdušen in celo ganjen nad izjemnim uspehom, ki ga pred tem pri naših tekmovalcih nismo videli, 12. mestom v kvalifikacijah in uvrstitvijo v A finale ... Podobno presenečen sem bil tudi sam. Vsekakor pa ta rezultat predstavlja vrhunec moje mladinske kariere. Leta 2019 so me namreč spet pestile poškodbe, naslednje mladinsko prvenstvo pa je žal odnesla korona.

Kmalu po tem, ko si bil še član mladinske reprezentance, si postal tudi selektor. Kaj je vplivalo na tvojo odločitev? Konec lanskega leta se mi je ponudila priložnost, da prevzamem vlogo selektorja mladinske

reprezentance. Po tehtnem premisleku, sem se odločil, da sprejem izziv. Pride čas, ko imaš priložnost svojemu športu vrniti nekaj tistega, kar si kot mladinec prejemal več kot 10 let.

V kakšnem stanju si prevzel reprezentanco in kakšni so tvoji načrti z njo?

Mladinska reprezentanca že leta deluje zelo dobro. Od moje "mladosti" se je zamenjalo precej mladinskih selektorjev in prav vsak od njih je pustil pečat pri delovanju reprezentance. Nabralo se je ogromno različnih priprav, tipov treningov, testiranj, izbirnih tekem in podobnega. Nekako je bila moja ideja, da vse te pristope sestavim v celoto – ustaljen sistem. Načrti za delovanje mladinske reprezentance tako v resnici niti ne vsebujejo nekih posebnih novosti. Plan dela je sestavljen iz dveh do treh splošnih priprav, enih do dveh specifičnih priprav, testiranja tekaške pripravljenosti, vikend izbirnih tekem in udeležbe na manjših in večjih mednarodnih tekmovanjih.

Kakšna je tvoja ocena pripravljenosti mladinske reprezentance? Kaj so v tem trenutku njene prednosti, kaj slabosti,

kaj priložnosti, nevarnosti? V tem trenutku imamo dobro bazo tekmovalcev od kategorij M/Ž14 do M/Ž20. Pozna se delo v klubih, saj na tekme Slovenske orientacijske lige hodi lepo število mladincev. Zdi se mi, da se tudi število dejavnosti v klubih povečuje. Ne samo znotraj enega kluba, ampak v smislu, da več klubov organizira vadbe ali krožke na tedenski bazi. Na žalost se nadaljuje trend upadanja pri prehodu v starejše kategorije, kar opažamo že nekaj let. To je vsekakor nekaj, kar moramo v prihodnjih letih nasloviti. Drugače pa imamo v svojih vrstah kar nekaj dobrih posameznikov, ki znajo na mednarodnem nivoju poseči po izjemnih uvrstitvah.

Kakšni so konkretni cilji za obdobje 2024/25?

Trenutni cilj mladinske reprezentance je pomagati mladincem napredovati do nivoja, kjer lahko dosežejo vrhunske rezultate, hkrati pa poskrbeti, da iz klubov pride v reprezentančni krog čim več mladincev, ki imajo dobro tehnično podlago, da lahko v reprezentanci napredujejo.

SSOL5, Idrija, september 2020.

Foto: arhiv OK Azimut.

Reprezentance

ETOC in WTOC 2022

V sezoni 2022 je slovenska reprezentanca sodelovala na ETOC (Finska), kakor tudi na WTOC (Poljska) in dosegla povsem solidne rezultate, ki Slovenijo uvrščajo v širši krog favoritov v svetovnem merilu; glede na relativno obrobje v članskih kategorijah v ostalih disciplinah, bi na to morali gledati kot na uspeh. V precizni orientaciji je pričakovano, da naši tekmovalci pridejo v A finale (v TempO) in pa zagotovo pričakujemo, da bo nekdo od naših med prvih 30 (ob 160 tekmovalcih). Na WTOC so bili naši najboljši rezultati: 8. mesto v štafetah (**Emil Kacin, Mateja Keresteš, Krešo Keresteš**), 26. in 35. mesto v TempO (Krešo Keresteš in **Klemen Kenda**) ter 23. in 26. mesto v PreO (Emil Kacin in Krešo Keresteš). Na ETOC sta bila v PreO najboljša Krešo in Emil, ki sta dosegla 23. oz. 25. mesto. Na TempO se je v A finale uvrstil

Emil Kacin. Štafeta je sicer na koncu končala na relativno slabem 15. mestu, vendar smo si samo s PreO delom delili prvo mesto.

Med ETOC se je Klemen udeležil tudi seminarja za IOF kontrolorje in tako v letu 2024 postal tudi uradni IOF Event Adviser v disciplini PreO.

Zgoraj: Krešo Keresteš TempO na WTOC 2022. **Foto:** Natasza Figiel. **Spodaj:** reprezentanca na banketu WTOC. **Foto:** Mateja Keresteš.

Reprezentančne odprave 2022/23

Reprezentanca je v letih 2022 in 2023 organizirala kar nekaj odprav, predvsem na okoliške tekme višjega ranga (Madžarska, Italija, Češka, Hrvaška), nekajkrat pa se je podala tudi dlje.

Med 19. in 21. majem 2023 so se denimo Krešo Keresteš, Emil Kacin in Klemen Kenda udeležili 3-dnevnega tekmovanja PreO i Väst na Švedskem, ki se je upoštevalo tudi za WRE.

ECTO 2022 in 2023

Evropski pokal v precizni orientaciji (ECTO) je v letu 2022 zajemal 10 tekmovanj na 5 prizoriščih (Slovenija, Finska, Češka, Poljska in Italija). Sodelovalo je 18 Slovencev, med njimi sta bila najboljša Krešo Keresteš (20.) in Emil Kacin (33.). V letu 2023 je pokal zajemal 10 tekem v Litvi, na Švedskem, Češkem, Madžarskem in Danskem. Slovenci so se udeležili tekem na treh prizoriščih, najboljša sta bila ponovno Krešo Keresteš (29.) in Emil Kacin (36.).

Zgoraj: pogledi na PreO i Väst (2023). Foto: Krešo Keresteš. **Spodaj levo:** Emil Kacin na WTOC 2023. Foto: WTOC Media. **Spodaj desno:** slovenska reprezentanca na WTOC 2023. Foto: arhiv reprezentance.

WTOC 2023

Svetovno prvenstvo v precizni orientaciji je potekalo v bližini Česke Lipe na Češkem. Prvenstva se je udeležila 3-članska reprezentanca, ki je pred tem nastopila še na tekmovanju Pre-WTOC. Najboljši rezultat je na tekmovanju dosegel Emil Kacin, ki je na PreO dosegel 24. mesto, sicer pa je na kvalifikacijah TempO s 3. mestom nase opozoril Krešo Kereteš. Reprezentanca v postavi Emil Kacin, Klemen Kenda in Krešo Keresteš je na štafetah dosegla sicer skromno 12. mesto. (Klemen)

Levo: slovenska odprava na WMMTBOC 2022 v Bolgarijo – člani OK Slovenj Gradec, Mariborskega OK in OK Polaris. Spodaj: medalja Petje Balažič na WMMTBOC v Bolgariji. Za medaljo je tudi Petja. Desno: odprava OK Slovenj Gradec v Kapadokiji. Skrajno desno: Nastja Raj in Irena Balažič na odpravi na Češkem. Foto: arhiv OK Slovenj Gradec.

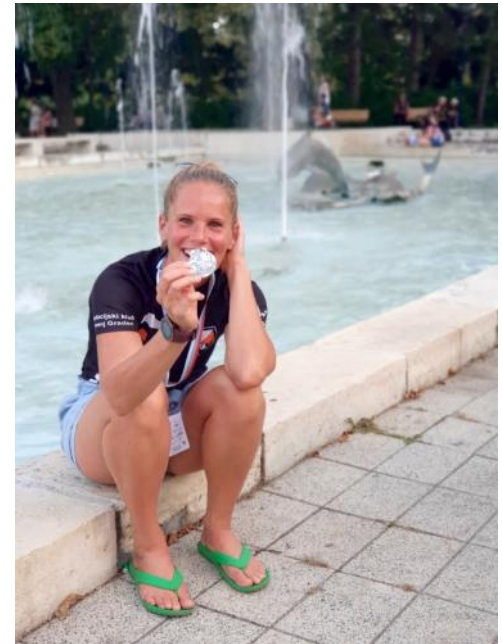
MTBO v letih 2022 in 2023

V letu 2022 smo se udeležili **Svetovnega veteranskega prvenstva v MTB orientaciji – WMMTBOC 2022** v Bolgariji, kjer smo osvojili 7 medalj: 3 zlate medalje: **Petja Balažič**, OK SG; 2 srebrni medalji: **Petja Balažič** in **Nastja Raj**, obe OK SG; 2 bronasti medalji: **Boris Bauman**, MOK.

V WMS – World Masters Series so člani

OK Slovenj Gradec osvojili kar 2 zlati, 5 srebrnih in 1 bronasto medaljo: prvo mesto sta osvojila: **Petja Balažič** (Ž35) in **Blaž Mihelj** (M45); drugo mesto: **Nastja Raj** (Ž40), **Urška Kordiš Mihelj** (Ž45), **Irena Balažič** (Ž60), **Gregor Andrej** (M40) in **Gregor Raj** (M45); tretje mesto: **Marko Dudič** (M50).

Udeležili smo se številnih drugih MTBO tekmovanj v tujini: Avstrija, Češka, Francija, Italija, Madžarska in Švedska.

Svetovni dogodek leta **2023** je bila vsekakor organizacija Svetovnega veteranskega prvenstva v MTB orientaciji Slovenj Gradec in Komenda 2023 – WMMTBOC 2023. Edino slovensko medaljo je osvojila Petja Balažič, članica OK Slovenj Gradec, in sicer bron v sprintu v kategoriji Ž40!

V Svetovni masters seriji smo člani OK Slovenj Gradec osvojili 2 medalji: prvo mesto – **Nastja Raj** (Ž40), tretje mesto – **Gregor Raj** (M45). Udeležili smo se številnih MTBO tekmovanj v tujini: Avstrija, Češka, Italija, Madžarska, Turčija. **Marko Dudić**, OK SG, je dvakrat osvojil več kot 1000 WRE točk. *(Tanja)*

SmučO reprezentanca

V zadnjih dveh sezonah reprezentančnih nastopov ni bilo – nazadnje sta se januarja 2022 udeležila **Blaž Petrovič** Evropskega članskega prvenstva ESOC, **Iztok Rojc** pa Svetovnega veteranskega prvenstva WMSOC. Prvenstvi sta potekali na jugu Bolgarije v kraju Chepelare in zaradi še vedno veljavnih koronskih omejitev v precej okrnjeni konkurenci nam primerljivih tekmovalcev. Vpliv tega se pozna tudi v naslednjih sezonah, saj je pri najaktivnejših članih zaradi pomanjkanja spodobne konkurence primanjkovalo motivacije in interesa za izvedbo zahtevnejših treningov in dražjih ter kakovostnejših priprav. Smo pa v sezonah 2021/22 ter 2022/23 v Sloveniji izvedli skupaj kar 7 tekem smučarske orientacije, poleg že uveljavljenih terenov prvič tudi v Dovžah v Mislinjski dolini. Zadnja zima žal ni omogočila izvedbe niti ene tekme. (Dušan)

INTERVJU

✂ Irena Hacin Kölner, Nastja Raj
📷 arhiv OK Slovenj Gradec

Ema Pika Raj

Nova svetla zvezda mladinske reprezentance

Ema Pika Raj (OK Slovenj Gradec) je nosilka državnega rekorda v teku na 3000 m v kategoriji mlajših mladink. Njen čas na balkanskem prvenstvu v Beogradu, ki je potekalo 4. 2. 2024, je znašal 9:57,04. Ema pa se sicer lahko pohvali s kar nekaj izjemnimi dosežki iz pretekle sezone.

Ema Pika, mi lahko zaupaš, kako se spomniš tvojih čisto prvih poskusov teka z orientacijsko karto? Je bilo to na kakšni tekmi, v šoli pri krožku ali na športnem dnevu? Svojih čisto prvih poskusov teka s karto se ravno ne spominim dobro, saj se z orientacijo ukvarjam že od zgodnjega otroštva. Začela sem v družinski kategoriji ob spremstvu staršev, saj se še nisem znala orientirati sama. Ko sem imela dovolj izkušenj, pa sem se na progo podala tudi sama, peš ali s kolesom.

Si najprej trenirala tek in sta te nato starša navdušila za orientacijo ali si z orientacije prešla še k treningu teka? Najprej sem začela z orientacijo, ker se z njo ukvarja moja družina. V prvem razredu osnovne šole pa sem pričela obi-

skovati tudi atletske šole. Z obema športoma sem pričela zelo zgodaj. Moji treningi atletike so v zadnjih nekaj letih postali zelo resni in pogosti, saj treniram 6 dni v tednu.

Na katerih dolžinah tečeš? Tečem na srednjih in dolgih progah, od 800 do 3000 m. Te razdalje so tudi primerljive z razdaljami na tekmah v orientacijskem teku.

Za kateri svoj dosedanji dosežek bi rekla, da je kot češnja na vrhu torte in si nanj še posebej ponosna? Pri orientaciji izstopa SEEOC v Sarajevu leta 2023, ko sem zmagala v šprintu in bila članica zmagovalne štafete na srednjih progah. Pri atletiki pa je najbolj odmeven rezultat bronasta medalja na 3000 metrov na balkanskem dvoranskem prvenstvu do 20 let. Takrat sem tekla tudi državni rekord med mlajšimi mladinkami.

Poznan nam je posnetek, ki na malo bolj hudomušen način želi pokazati razliko med tekačem in orientacustom. Ko oba hkrati prideta na

stadion, tekač po atletske stezi teče do cilja, orientacist pa pogleda na karto in z atletske steze skrene na travnati del in ga preči ter tako po krajši poti pride do cilja. Se je tebi kot izvrstni mladi tekačici in orientacistki kdaj porodila ideja, da bi na kakšnem treningu, ko si že utrujena, naredila kaj takšnega? Sama poskušam vse atletske treninge izvesti maksimalno resno in takrat ne razmišljam kaj dosti o orientaciji. Mi pa zato po drugi strani pri orientaciji seveda ustrezajo odseki, kjer lahko razvijem hitrost in mi ni treba veliko razmišljati.

Orientacisti med tekom nimamo časa razmišljati o drugih stvareh, npr. da bi premevali, kaj se nam je zgodilo, kaj nas po koncu teka še čaka, ampak moramo pozorno brati karto. Kako pa je pri tebi, kadar treniraš tek? Ne vem, kako naj te vprašam ... Je tvojim mislim med tekom kaj dolgčas, ker ti med

tekom ni potrebno načrtovati, kje boš tekla in se odločati, katera pot je optimalna? Tudi atletski treningi zahtevajo koncentracijo, zato mi med treningi ni ravno dolgčas in zelo rada tečem tudi na atletskem stadionu. Na nek način me takšen tek pomirja.

Kako usklajuješ treninge teka in treninge orientacijskih tehnik? Morda kdaj doma vzameš v roke kakšno orientacijsko karto in nato v mislih tečeš po tvojih optimalnih izbirah poti? Zaradi pogostih treningov atletike in pomanjkanja časa je takšen način orientacijskega treninga pri meni ravno najbolj pogost. Ker ne potrebujem dodatnega fizičnega treninga se tako na orientacijske tekme poskušam pripraviti s čim boljšo analizo terenov in kart. Takšno pripravo je najbolj kvalitetno možno narediti ravno pri šprintu, zato mi ta orientacijska disciplina ob moji fizični pripravi tudi najbolj ustreza.

Kakšni so tvoji načrti v orientacijskem teku in teku na atletski stezi v letošnji in naslednji tekmovalni sezoni? Sem

članica mladinske atletske reprezentance in ker sem izpolnila normo za nastop na 1500 metrov za evropsko atletsko prvenstvo za mlajše mladince na Slovaškem, bo prav gotovo nastop na tem prvenstvu moj glavni letošnji cilj in motivacija. Rada se bi uvrstila tudi na evropsko mladinsko prvenstvo v krosu.

Obenem želim ponovno nastopiti in doseči dober rezultat na SEEOC, ki bo letos v Turčiji. V orientaciji bi se želela osredotočiti predvsem na šprinte, ki mi najbolj ležijo in v njih dosegam najboljše rezultate. Udeležila se bom tudi MTBO tekem na Škotskem. Izzivov je veliko in kar težko je vse uskladiti in izpeljati.

Sicer si pa želim, da bi poleg atletike, ki je moj prvi šport, v prihodnjih letih imela čim več časa tudi za orientacijo.

Em a Pika, želimo ti, da boš svoje treninge opravljala z veseljem in da bo tudi orientacijska karta ostala tvoja zvesta spremljevalka. Držimo pesti zate, da boš dosegla vse cilje, ki si si jih ali pa si jih še boš zadala.

Alpe Adria 2023

SEEOA (South-east European orienteering association) in Alpe Adria Orienteering Group sta združeni, v katerih je Slovenija pomembna članica. Hkrati so izkušnje, primerjave in druženje, ki jih orientacisti, posebej mladi, pridobijo v teh združenjih, zelo zaželene. V letu 2023 je pokal Alpe Adria potekal v nam precej oddaljenem Livignu v italijanski pokrajini Lombardiji. Posledično se je tridnevne tekme udeležilo zgolj pravljičnih sedem slovenskih orientacistov. Prvi dan smo se pomerili v mešanih šprint štafetah, kjer smo imeli eno ekipo v elitni, eno pa v veteranski kategoriji. Šprint je potekal v alpskem mestecu Livigno, ki je ponudil odličen tehnični in fizični izziv s ciljem na mestnem stadionu.

Srednje proge smo odtekli v gozdu nad mestom, dolge proge, pa še nekoliko višje, na 2200 metrov visokem prelazu Eira. (Blaž K.)

Mladinci v zadnjih 2 letih

Irena Hacin Kölner, Klemen Kenda, Jaka Piltaver, foto: arhiv reprezentance

Mladinci o svojih dogodivščinah redno poročajo na svojem FB profilu Junior O-team Slovenia. V uredništvu smo se odločili, da njihove zapise zberemo in povzamemo. Letno se izvede okvirno **tri testiranja v teku na 3000 m** ter od **3 do 4 trening kampi** mladinske reprezentance. V zadnjih dveh letih se je z namenom, da se mladinci iz različnih klubov povežejo in stkejo prijateljstva tudi izven orientacijskih prog, razširil nabor udeležencev aktivnosti mladinske reprezentance. Govorimo o razširjeni mladinski reprezentanci. Srce ti kar zaiga, ko jih vidiš, s kakšnim veseljem in žarom v očeh tečejo in iščejo kontrolne točke na objektih – pa naj bo to v mestu ali gozdu. Tudi deževno in vetrovno vreme jih ne ustavi.

Sezono 2022 so začeli z januarskim testiranjem v teku na 3000 m v Škofji Loki. Kandidati za mladinsko reprezentanco in nekateri podporniki so se uspešno vrteli v 200-metrskem krogu. Še dobro, da je bila spremljevalna zasedba sila močna, tako se nihče ni uštel v štetju krogov.

Med zimskimi šolskimi počitnicami v februarju **2022** je potekal prvi trening kamp mladinske reprezentance v sezoni na slovenskih tleh – **TK Kras**. Mladinci so o njem zapisali sledeče.

Skupinski start na TK Kras 2022.

Mladinci o TK Kras 2022

Razširjena mladinska reprezentanca je včeraj (24. 2. 2022) začela s pripravami na, v mnogih pogledih, najbolj elitaških terenih v Sloveniji. Po prvih ugotovitvah se kras v zadnjem letu ni pretirano spremenil in še vedno predstavlja izziv tudi najbolj izkušenim. Prvi dan je za krasen začetek postregel s srednjimi progami, popoldne pa se je z intervali in motom "sam greš" razbijalo mit, da se na krasu ne da teči hitro. Skratka, mi se mamo fajn :) Med orientacijskimi treningi, kot so jutranja pospeševanja v klanec, treningom s skupinskim štartom, treningom dolgih prog in šprinta, se najde čas tudi za sladkanje s krofi na pustno soboto, praznovanje 20-letnice uspešne mladinke in poslušanje njim ljube glasbe in uvajanje v svet disk golfa.

Ni trening kampa brez zanesljivega in usposobljenega osebja: Peter Tušar in Matic Blaž.

Prvega uradnega mednarodnega tekmovanja v sezoni **CEYOC (Central European Orienteering Championship)** v poljskem Ogradzieniecu se je udeležila ekipa v postavi: **Nea Eržen, Brina Kölner, Neža Obid, Božo Bizjak, Rok Bogataj, Luka Seljak, Nejc Turk** in spremljevalec **Blaž Kölner**. Vreme jim tokrat ni bilo najbolj naklonjeno – spremljata jih mraz in dež, vmes je zapadlo tudi nekaj snega. Apartma so si zapomnili po tem, da ni bilo brezžičnega omrežja in da je bilo vse v lesu – tudi nizki stropi, tako da se naši veliki mladinci niso mogli izogniti občasnim bližnjim srečanjem z njim. Na progah

Iskrica (CEYOC 2022, Poljska)

Kaj narediš, če ni wifija v hiši na sredi zasnežene Poljske? Kupiš ga in vse je, kot mora bit' :)

je bil teren razgiban, na prvi pogled je precej "zelene", vendar je v primerjavi s tisto slovensko precej bolj prehodna. Kar nekaj je tudi balvanov, sicer pa je gozd odprt, z dobro vidljivostjo in prehodnostjo.

Reprezentanca na CEYOC 2022.

Čeprav s svojim rezultatom pravzaprav nihče ni zares zadovoljen, sta se najbolj izkazala **Neža Obid**, ki je v kategoriji W16 med 85 tekmovalkami zasedla odlično 16. mesto ter **Luka Seljak**, ki je bil v kategoriji M16 zelo dober 22. od 76 tekmovalcev.

Pred tekmo v sprintu so več ur prebili v karanteni in se mimogrede še bolje spoznali, saj telefonov niso smeli imeti. Tako so si čas krajšali z naštevanjem decimalk števila π – **Rok Bogataj** jih je že takrat znal naštetih 272. Med etapami na šprintu je bilo veliko ostrih sprememb smeri, zato je bilo vzdrževanje nekega "flowa" v snegu pravi izziv. Opazili so, da je bila proga v zadnjem delu trasirana tako, da bi omogočala kar se da veliko medijsko pokritost.

TK Soriška planina, 28.–30. april 2022. Na še zasneženi Soriški planini so mladinci pridno trenirali – dopoldan so za malico opravili s srednjimi progami, popoldan pa so se, zvezde kot so, v parih šli nič drugega kot zvezdo.

Naslednje jutro so poleg klasičnega orientacijskega treninga opravili še trening po vzoru **Judith Wyder**: 4x1', 8x30", 16x15", pavza je hoja na izhodišče. Po kosilu so osvojili bližnje "kuclje": Lajnar, Slatnik 1, Slatnik 2, Kor, Možic, nekateri pa še Dravh, za češnjo na torti. Trening kamp so zaključili s treningom postavi-poberi na karti Crngrob.

Spodaj levo: posvet pred treningom na TK Soriška planina. Zgoraj desno: udeleženci TK na izletu. Spodaj desno: zaključek TK »s stilom«.

Prvo veliko tekmovanje sezone je bil **EYOC 2022**, ki je od 2. do 4. julija potekal na Madžarskem. Udeležili so se ga **Brina Kölner, Neža Obid, Nea Eržen, Lana Mohorič, Jaka Seljak, Luka Seljak, Božo Bizjak, Rok Bogataj** ter **Nejc Turk** s spremljevalcema **Valentinom Erženom** in **Blažem Kölnerjem**.

Z dolgimi progami je najbolje opravil **Luka Seljak** (M16), ki je bil 49. Na šprintu sta se še bolje odrezala **Nea Eržen** (W16) in **Rok Bogataj** (M16), ki sta zasedla 32. oz. 38. mesto. V prvo polovico uvrščenih sta se uvrstili še **Brina Kölner** in **Neža Obid**, ki sta si v W16 delili 45. mesto. Štafeti W16 in M16 sta zasedli 16. oz. 17. mesto.

Dvakrat izboljššan najboljši slovenski rezultat na JWOC

Mladinsko svetovno prvenstvo je potekalo v dveh delih. Ker so v juliju Portugalsko zajeli obsežni požari, so lokalne oblasti prepovedale vse dejavnosti v gozdovih, zato so bili takrat izvedeni samo šprinti. Na šprintu je nastopilo 149 tekmovalk, naši reprezentantki pa sta zasedli 39. (Katja Babič) in 142. mesto (Nika Ravnikar).

Gozdne discipline so bile izpeljane med 3. in 6. novembrom. Katji in Niki se je pridružila še Nea Eržen. Na srednjih progah je **Katja osvojila odlično 24. mesto**, Nea 76. in Nika 102. mesto. Uvrščenih je bilo 113 tekmovalk. Na štafetah so dekleta nastopila v postavi Nea, Katja, Nika. Z **18. mestom so dosegla najboljšo slovensko uvrstitev na štafetah na JWOC**. Prvenstvo se je zaključilo z dolgimi progami. Katja je še popravila dosežek s srednjih prog, saj je **sedaj lestvica postavljena na 21. mesto** (na dobri polovici proge je kazalo celo na uvrstitev v prvo deseterico), Nea je bila 99., Nika pa mesto za njo. (*Jaka*)

Zgoraj: Jose Pires je že večkrat obiskal Slovenijo in nam na Cerčno Cup 2014 naredil kar nekaj skrbi, ko si je podaljšal trening. Na Portugalskem našim odpravam vedno priskoči na pomoč. Hvala! *Levo:* Katja Babič na šprintu JWOC. *Skrajno levo:* slovenska reprezentanca na EYOC.

Med gozdnim delom JWOC se je v začetku novembra v Sežani in na obali odvijal **TK Obala 2022**. Trening kamp je bil namenjen treningom sprintov v urbani okolju. Novembra so mladinci potovali še na **TK Jesenji O-Susret** v Šid, Vojvodina. Opisali so ga z besedami: prišli, videli, zmagali.

Desno: udeleženci TK Obala 2022 zadnji dan. *Zgoraj desno:* slovenska reprezentanca osvaja Cres.

Leto 2023 so mladinci, kakopak, zopet otvorili s trening kampom. Tokrat so slovensko morje zamenjali za hrvaškega in se odpravili na **TK Cres 2023**. Treningi so potekali na karti Tramontana, v mestu Cres, v stoletnih oljčnih nasadih ter Omišalju (Krk).

CEYOC 2023 je potekal konec marca in začetek aprila na Slovaškem. CEYOC predstavlja ob SEEOC-u in Pokalu Alpe Adria naslednjo kvalitativno stopničko za naše tekmovalce, saj je kvaliteta orientacistov v Srednji Evropi za stopnjo višja kot na Balkanu. Tekmovanja se je udeležilo kar 14 naših reprezentantov. Uvodni dan CEYOC je s štafetami nakazal, da tokrat naše reprezentantke in reprezentantje že dihajo za ovratnik

reprezentancam, ki tradicionalno posegajo tudi po najvišjih mestih na evropskih in svetovnih prvenstvih. Na štafetah so punce v kategoriji W16 zasledile odlično 2. mesto in le 13 sekund zaostale za favoriziranimi Čehinjami. Uspeh so dopolnili fantje v M18, saj so osvojili bron! Na dolgih progah in sprintu so se naši tekmovalci solidno držali. Najboljša na šprintu je bila **Neža Obid** z 10. mestom, na dolgih progah pa je bil **Nejc Turk** odličen sedmi.

Zgoraj: fantje v M18 (Luka Seljak, Primož Gantar in Nejc Turk) na 3. mestu in punce v W16 (Neža Obid, Brina Kölner in Nea Eržen) na 2. mestu štafet na CEYOC 2023. Spodaj: skupinska slika s TK Rogla.

Mladinci so se le stežka z naslednjimi besedami oglasili s **TK Rogla 2023**, ki je potekal konec aprila.

Vsi smo živi in zdravi, utrujeni, pa vendar polni novih orientacijskih pustolovščin. Javljamo se šele sedaj, saj smo bili nastanjeni v vasi Lukanja in ime vasi ne zavaja ... to je prav zares ena luknja brez signala in wifija, do katere vodi le makadamska cesta.

Že drugo leto zapored smo lahko le sanjali o toplih spomladanskih razmerah, saj smo

ponovno trenirali v povsem snežni »roglasti« pokrajini kot pravi Skandinavci.

Trening kamp zaključujemo veseli, da smo uspešno opravili z osmimi treningi, kljub različnim snežnim zagatam. Sklepč-ni, da drugo leto za spomladanski trening kamp izberemo kakšno manj snegu podvrženo destinacijo.

P. S. Slike imamo samo s prvega in zadnjega treninga, ki sta se odvijala v spomladanskih razmerah, zato nam morate za sneg verjeti na besedo. 😊

Naslednji trening kamp je bil maja 2023 **TK JWOC** v Romuniji, na katerem sta sodelovali **Ana Pia Pogačar** in **Katja Babič**. Konec junija pa se je že pričela sezona velikih mednarodnih tekmovanj.

EYOC 2023 je potekal v Velingradu v Bolgariji. Na šprintu je v W16 **Nea Eržen** s 16. mestom izboljšala najboljši slovenski rezultat. Tudi na dolgi razdalji je bila Nea najboljša, zasedla je 14. mesto. V prvo polovico tekmovalcev se je uspelo uvrstiti še **Božu Bizjaku**, ki je bil 45./97 v kategoriji M16. Najboljše so naši mladinci prihranili za konec. Štafeta v postavi **Neža Obid, Brina Kölner** in

*Zgoraj: junakinje EYOC štafeta s selektorjem.
Spodaj: fotografija s podelitve.*

Nea Eržen je v kategoriji W16 prišla na zmagovalni podij – na 6. mesto, kar je daleč najboljši slovenski rezultat v zgodovini.

JWOC 2023 je potekal v kraju Baia Mare v Romuniji. Selektor je na tekmovanje pospremil **Katjo Babič, Neo Eržen, Luka Seljaka** in **Nejca Turka**. Štafeta je prvič v popolni postavi nastopila na mešanih štafetah in zasedla 27. mesto. Nea in Katja sta se dobro odrezali na dolgi razdalji z 28. oz. 30. mestom med 151 tekmovalkami. Celotna ekipa je na prvenstvu nastopila zelo dobro in je bila tik za petami najboljšim slovenskim rezultatom doslej.

Luka Seljak v cilju JWOC šprinta.

Iskrica

Na svetovnem mladinskem prvenstvu (pred mnogimi leti) paničen pride organizator: "Slovenian coach! Come immediately to the finish, Erik Logar ... 5 hours in the forest ..."
Odgovor: "Yes, yes. It is normal. Don't worry."

Desno: Božo Bizjak po senzacionalni zmagi na dolgi razdalji SEEOC. Skrajno desno: Katja Babič, Nejc Turk in Nea Eržen na JEC v Belgiji.

Mednarodno sezono je tradicionalno zaključil **SEEOC 2023**, ki je tokrat potekal v bližini Sarajeva. Med izstopajoče rezultate spadata 1. in 2. mesto **Eme Pike Raj** ter **Brine Kölner** na šprintu (W16) ter suvereno prvo mesto **Boža Bizjaka** (M16) na dolgi razdalji. V štafetah **so Neža Obid, Brina Kölner** in **Eme Pike Raj** (W16) postale prvakinja JV Evrope. Na srednji razdalji je bila **Neža Obid** (W16) druga, omeniti pa velja še **Boruta Gantarja** na 5. mestu v M16. Vzporedno je v Belgiji potekal še evropski mladinski pokal (JEC). **Katja Babič** je na dolgih progah imela dobre možnosti za osvojitve zlata in je na vmesnem času krepko vodila. Vseeno je končala na odličnem 8. mestu.

Iskrica

Na SEEOC-u v Sarajevu smo po tekmah počivali v hotelu in se obiskovali po sobah. Ko smo bili zbrani v sobi, smo opazili, da je Božev reprezentančni dres pogrešan. Nekaj časa smo ga iskali, nato pa je slučajno Beno pogledal skozi okno in ga zagledal na prizidku šest nadstropij nižje. Po hotelu smo začeli iskati in spraševati za ključ do nadstreška, da bi lahko dres pobrali skozi strešno okno. Ključa seveda nismo dobili. Naslednja ideja je bila, da bi si od vratarja sposodili lestev. Ker nam je iz varnostnih razlogov ni želel dati, smo pomislili, da bi si jo vzeli brez njegove vednosti. Žal nas je zalotil, ko smo se z lestvijo odpravili mimo njegove pisarne. Po temeljitem ogledu prizidka in nekaj poskusih smo ugotovili, da nam na vrh ne bo uspelo priplezati, saj je bila streha na nivoju tal drugega nadstropja. Nakar sem dobil idejo, ko sem ob parkirišču zagledal stojalo za kolesa, ki bi ga lahko uporabili za lestev. Našo "lestev" sva nato z Benom držala in Božo je priplezal do svoje majice. Celotno odpravo je z razdalje opazovala začudena bolgarska reprezentanca in še nekaj predstavnikov drugih držav, ki pa se jim najbrž ni niti sanjalo, kaj počnemo. (Lovro Kurtanjek)

Med krompirjevimi počitnicami je mladinska reprezentanca **zaključila sezono 2023 s pripravami na slovenski obali**. Program je bil precej razgiban, tako da jim dolgčas gotovo ni bilo. Kljub treningom dvakrat dnevno je bila rdeča nit tega trening kampa druženje. Slovensko obalo so vsi zapustili utrujeni, a nasmejani, polni novih izkušenj in lepih spominov. Srce ti prav zaigra, ko vidiš tako veliko skupino mladih slovenskih orientacistov, ki z veseljem upoštevajo navodila trenerjev in tudi v ne najbolj idealnih razmerah odtečejo treninge, ki jim jih pripravijo trenerji.

Skupinski start v Kopru.

Nekaj utrinkov lahko podoživite, če si ogledate kratke filmčke na Youtube kanalu <https://www.youtube.com/@orienteeringinslovenia114>, ki jih pripravlja Valentin Eržen.

NAJVEČJI USPEHI MLADINCEV

Sezona 2022

- 21. mesto JWOC, dolge proge, **Katja Babič** (za zdaj najboljša uvrstitev na Svetovnih prvenstvih)
- 24. mesto JWOC, srednje proge, **Katja Babič** (za zdaj najboljša uvrstitev na svetovnih prvenstvih na srednjih progah)
- 1. mesto SEEEOC, šprint W16, **Nea Eržen**
- 1. mesto SEEEOC, srednje proge W16, **Nea Eržen**
- 2. mesto SEEEOC, srednje proge M16, **Luka Seljak**
- 3. mesto SEEEOC, šprint M16, **Rok Bogataj**

Sezona 2023

- 2. mesto CEYOC, štafete W16, **Neža Obid, Brina Kölner, Nea Eržen**
- 3. mesto CEYOC, štafete M18, **Luka Seljak, Primož Gantar, Nejc Turk**
- 6. mesto EYOC, štafete W16, **Neža Obid, Brina Kölner, Nea Eržen** (prva diploma v štafeti za Slovenijo na evropskih ali svetovnih prvenstvih)
- 1. mesto SEEEOC, sprint W16, **Emma Pika Raj**
- 2. mesto SEEEOC, sprint W16, **Brina Kölner**
- 1. mesto SEEEOC, dolge proge M16, **Božo Bizjak**
- 2. mesto SEEEOC, dolge proge M20, **Martin Jevševar**
- 1. mesto SEEEOC, štafete W16, **Neža Obid, Brina Kölner, Emma Pika Raj**
- 2. mesto SEEEOC, srednje proge W16, **Neža Obid**
- 5. mesto SEEEOC, srednje proge M16, **Borut Gantar**
- 8. mesto JEC, srednje in dolge proge W20, **Katja Babič**

INTERVJU

Irena Hacin Kölner
osebni arhiv

Luka Seljak

Tekmovalna pot na Švedskem

Luka Seljak je eden izmed mlajših slovenskih orientacistov, ki se je odločil, da bo svoje treninge nadgradil s treningi in nastopi na tekmah v tujini. Od svoje rane mladosti je član Orientacijskega kluba Komenda, v letu 2023 pa je postal tudi član švedskega kluba Malungs OK Skogsmårdarna.

Luka, kako si se odločil, da se podaš na mednarodno pot in s kakšnimi cilji si pričel trenirati s tujim trenerjem? Po udeležbi na EYOC 2021 v Litvi sem si želel izboljšati treninge, da bi na mednarodnih tekmovanjih dosegel boljše uvrstitve.

Od septembra 2022 mi je **Matjaž Štanfel** pomagal s svojimi bogatimi izkušnjami, mi pripravljal treninge v gozdu. S skupnimi analizami treningov in tekem sem vse bolj napredoval. Njegovi nasveti so zelo koristni. Kmalu mi je predstavil svoj švedski klub in mi ponudil pomoč pri izboru pravega švedskega kluba zame. Tako sem se že novembra povezal s švedskim klubom Malungs OK Skogsmårdarna, ki je bil prav tako zainteresiran za sodelovanje. Njegovi člani so

me povabili na njihove trening kampe ter mi ponudili trenerja, ki je končal akademijo za orientacijski tek v Falunu. Od januarja 2023 dalje treniram pod njegovim budnim očesom.

Cilj treningov je, da postanem dober eliten tekač, tako na tekmovanjih z reprezentanco (JWOC, WOC ...) kot na večjih tekmovanjih in štafetah v Skandinaviji.

Kako si našel trenerja in na kakšen način delaš z njim? Eno prvih vprašanj pri sprejemu v švedski klub je bilo, kaj pričakujem od njih in koliko sem pripravljen trenirati. Moja želja je bila, da dobim izkušenega trenerja, ki bi mi bil pripravljen pomagati in spremljati mojo športno pot. Klub mi je določil trenerja **Williama Linda**, ki je bil eden najboljših švedskih orientacistov. Moje dotedanje delo je William natančno pregledal in mi predlagal model treniranja. Sledila so dolga srečanja preko video klicev, da sva skupaj oblikovala natančen plan treningov. Presenetilo me je, s kakšnim spoštovanjem je William sprejel mene in moje starše. Vesel sem bil, da je želel govoriti tudi z njima. V enem letu sem napredoval po predvidenem planu in

upam, da bo letošnji napredek vsaj enak lanskoletnemu. Ob zavzetem treniranju, dobri podpori trenerja in moje družine je to mogoče.

Kako so te sprejeli švedski orientacisti? Kako pri njih potekajo treningi? V mojem novem klubu so me zelo lepo in spoštljivo sprejeli, tudi če sem skoraj 10 let mlajši od večine tekačev. Večina Malungs OK elitnih tekačev živi v Falunu, kjer pod okriljem Dalarna Sport Academy vsak dan organizirano trenirajo na tehničnih in tekaških treningih. Poleg tega imajo še od 2 do 3 klubske treninge na teden. Ko sem bil na Švedskem, sem večino časa živel pri trenerju Williamu Lindu, saj pravi, da sem pri njem vedno dobrodošel. To je pripomoglo k temu, da sva se še bolj spoznala in povezala, kar mi je tudi v veliko psihično oporo. Povezal sem se tudi z njegovo mlado družino in poleti 2023 smo jih z mojo družino tudi obiskali.

Nam lahko na kratko predstaviš potek švedske orientacijske lige in tvoje izkušnje na 10mila, Jukola in drugih mednarodnih tekmah? Leta 2023 sem se prvič udeležil 10mille v Skelefteji, kjer sem tek

9. predajo z Malungsovo drugo ekipo. To je bila res zanimiva in zame nova izkušnja. Prvič sem na orientacijski tekmi štartal pred 6. uro zjutraj. Kljub nekaterim napakam sem bil zadosti hiter, da sem uspel predati na istem mestu, na katerem sem štafeto prejel. S tem sem izpolnil svoj cilj tekmovanja. Druga ekipa Malungsa pa je dosegla 56. mesto od 227 ekip.

Zanimivo mi je tudi to, da veliko dajo na pripadnost klubu, vsako pomembnejšo tekmo končamo ali začnemo tako, da se zberemo v krogu in vzkliknemo nekaj spodbudnih besed.

Letos obiskuješ že drugi letnik srednje šole, treningi v tujini pa terjajo kar nekaj tvojega dragocenega časa. Slišim, da si odličen učenec, kar pomeni, da si svojo športno pot uspešno uskladil s svojim šolanjem. To drži. Že od začetka šolanja v srednji šoli imam status športnika in ko potrebujem daljše izostanke zaradi tekmovanja in trening kampov, mi šola to omogoči. S profesorji sam uskladim ocenjevanja tako, da mi najbolj ustrezajo in so rezultati najboljši. Daljše izostanke

mi omogočajo tudi v času praktičnega usposabljanja v šoli ali pri delodajalcu. Tako sem lani manjkal večkrat po en teden, meseca maja pa celo tri tedne skupaj, pa sem vseeno letnik končal z odličnim uspehom.

Luka, želimo ti, da se tvoji cilji izpolnijo. Le tako naprej!

Moj tipičen trening teden

Mark Bogataj, foto: osebni arhiv

Začetek novembra zaznamuje prehod v ključno fazo moje priprave na tekmovalno sezono – obdobje bazičnih treningov, ki traja vse do začetka februarja. Ta čas je namenjen gradnji trdne osnove, ki mi bo omogočila, da v prihajajoči sezoni dosežem svoje cilje. Bazični treningi so temelj moje priprave, kjer poudarek ni le na količini, temveč tudi na kakovosti vsakega pretečenega kilometra.

Vsak dan v tednu je namenjen specifičnemu cilju, s čimer zagotavljam, da moje

telo prejme vse potrebne dražljaje za izboljšanje. Teden **začnem** s 70 minutami lahkega teka, ki ga dopolnim z nekaj pospeševanji. Ta kombinacija mi pomaga ohraniti osnovno kondicijo in spodbuja hitrost. Sledi **torek** in trening laktatnega pragu z daljšimi intervali med 5 in 15 minutami in krajšimi odmori. Ta trening izboljšuje moje aerobne sposobnosti in vzdržljivost. Ob **sredah** zjutraj ali dopoldne opravim tek med 30 in 50 minutami, ki služi kot regeneracija, zvečer pa se posvetim nočnemu orientacijskemu treningu. Poudarek je na tehniki in orientaciji v temi, kar je ključno za dobro pripravljenost na tekmovanjih, kot sta Tiomila in Jukola. **Četrte** začnem in končam z lahkim tekom, dopoldan 30–50 minut, popoldan pa 50–60 minut, s čimer skrbim za ohranjanje aerobne kondicije. V **petek** imam na sporedu intervalni trening z nekoliko višjo intenzivnostjo in daljšim počitkom kot v torek. Primer petkovega treninga je, da približ-

no 1 km dolg krog odtečem izmenično hitro in počasi, kar skupno ponovim šestkrat. Ob **sobotah** sledi daljši tehnični trening iz serije “Pomlad na krasu”, ki prinaša specifične izzive in izboljšanje orientacijskih sposobnosti na tehnično zahtevnem terenu. Teden **zaključim** z dolgim tekom, v katerega vključim nekaj ponovitev pri višjem, a še udobnem tempu. To mi omogoča, da se telo privadi na daljše napore pri višji intenzivnosti.

Na tem mestu bi se posebej rad zahvalil podjetju Lesovik, Ivan Nagy s. p. in Jaki Piltaverju, ki mi zadnja tri leta stojita ob strani in mi omogočata dostop do kvalitetnih treningov in terenov. Njuna podpora je ključna za moj razvoj in uspeh v zadnjih letih, saj kvalitetni tereni in analize omogočajo natančno izpiljenost tehnike.

Ta režim treningov je temelj moje priprave na izzive, ki me čakajo v sezoni. Vsak trening je zasnovan tako, da naslavlja specifične aspekte moje forme – od vzdržljivosti do tehnike in hitrosti. Z zavedanjem, da za vsakim uspehom stoji trdo delo, se veselim novih izzivov in zmag, ki jih prinaša prihajajoča sezona.

Člani 2022/23

Jaka Piltaver

Sezona 2022: **Andraž Hribar** je na Alpe Adria Cupu osvojil 4. mesto na srednjih progah, na štafetah je bil v ekipi z **Blažem Kölnerjem** ter **Alešem Poljanškom** 8.

Sezona 2023: **Andraž Hribar** je na svetovnem prvenstvu v Švici v finalu srednjih prog dosegel 57. mesto. **Gregor Hvala** je na SEEEOC-u na šprintu zasedel odlično 6. mesto, **Peter Tušar** pa 21. mesto. Na dolgih progah je bil Peter 14., na srednjih progah pa 15. Gregor je na srednjih progah zasedel 21. mesto.

Polona Jezeršek je na SEEEOC-u na srednjih progah zasedla 10. mesto, na dolgih progah 8. mesto, na šprintu pa 18. mesto. Ana Pia Pogačar je na SEEEOC-u na srednjih in dolgih progah zasedla 13. mesto, na šprintu pa 14. mesto.

Neznane konstelacije

Andraž Hribar, foto: osebni arhiv

Po 20 letih ukvarjanja z orientacijskim tekom sem nove izzive našel najprej v trekingu, nato triatlonu in kolesarjenju, zadnje čase pa v pustolovskih tekmah. Na slednjih tekmujejo ekipe – na krajših dvočlanske, na daljših štiričlanske – z obvezno predstavnico ženskega spola. Vključene so različne discipline, pri vseh je potrebna navigacija s karto in iskanje kontrolnih točk: tek, kolesarjenje z gorskim kolesom, veslanje (bodisi po morju bodisi po rekah), spust po vrvi, vzpon po ferati in druge, ki si jih zamisli organizator, npr. iskanje prehodov skozi kakšno jamo.

V letu 2023 sem se lotil malo zahtevnejših projektov. Najprej sem se spomladi udeležil Adventure Race Croatia (ARC), ki je tekma v sklopu svetovne serije in je neformalna kvalifikacija za svetovno prvenstvo; slednje je bilo leta 2023 v Republiki Južna Afrika. Na hrvaški tekmi smo se izkazali, kar nas je motiviralo za jesenski odhod v Afriko. Pustolovščina je bila nepozabna, pravi test, iz kakšnega testa smo. Glavo mi je napolnila s toliko spomini in doživetji, da sem moral del tega izliti na papir.

Vsi teksti so objavljeni na spletni strani OK Brežice (skeniraj QR kodo). Zelo kratak povzetek: ARWS, 7 dni. Pred sabo imam 47 kart A3 formata merila 1 : 50.000. Tekom tekem sem vse opravljene karte shranili v nahrbtnik in jih na tranzicijah zapakiral. Prinesel sem jih domov in jih posušil ter zravnal. Dve karti sta mi žal razpadli, dve sta poškodovani, ostale pa so tu. 1000 km spominov.

WMOC 2022 Puglia, Italija in WMOC 2023 Košice, Slovaška

Svetovno veteransko prvenstvo se je v letu 2022 odvijalo v italijanski pokrajini Apulija, natančneje na rtu Gargano v Jadranskem morju, ki predstavlja »ostrogo« na italijanskem »škornju«. Izmed 2600 orientacistov iz 36 držav je bilo tudi 10 slovenskih. Kvalifikacije šprinta so potekale v mestecu Peschici, finale pa v mestu Vieste ob Jadranski obali.

Avgusta 2023 smo se podali na Slovaško, kjer je v Košicah potekalo svetovno veteransko prvenstvo, ki bi moralo biti že leta 2020. Polfinale šprinta v bivalnem delu mesta in finale v starem centru mesta in s ciljem v mestnem parku

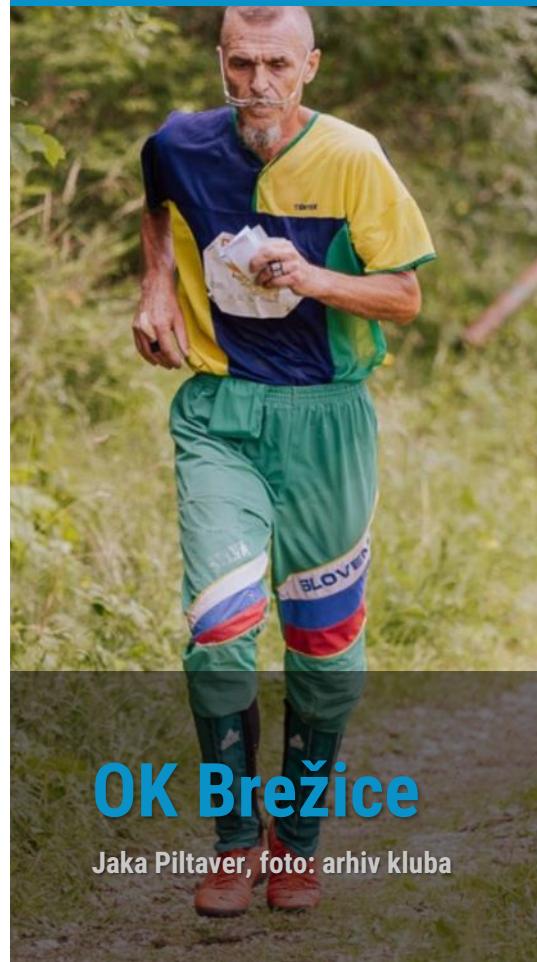
Del slovenske odprave v Vieste v Italiji na WMOC 2022. Foto: OK Komenda.

sta bila precej enostavna, zato pa so nam več orientacijskih izzivov ponujale gozdne tekme, še posebno Slovaški kras na finalu dolgih prog. (Irena)

Iskrica

Sedijo naši veterani na cilju ene od tekem na WMOC in ob njih 90-letnik, ki ravno zadovoljno žveči jabolko po nornem tekmovanju. Malo se pogovarjajo pa ga vprašajo, če so njegovi otroci tudi orientacisti. Pa stric pove, da otroci ne več, ker so že prestari, da vnuki pa še kdaj pridejo ...

Iz klubov

OK Brežice

Jaka Piltaver, foto: arhiv kluba

Orientacijski klub Brežice je bil ustanovljen decembra 1992. V prvem desetletju sta Anica Hribar in Bojan Jevševar svojo energijo vlagala v vzpostavitve delovanja Orientacijske zveze Slovenije, ob tem pa, kot člana reprezentance, Slovenijo predstavljala na mednarodnih tekmovanjih. Bojan je več let opravljal funkcijo sekretarja OZS, Nuša pa je kot članica Fundacije za šport v prvi sestavi prispevala k prepoznavi dela OZS in uvrstitvi programov v financiranje fundacije. Preko članstva v fundaciji je navezala stike s Fakulteto za šport, kjer so verificirali prve izobraževalne programe zveze, ki so omogočili pridobitev strokovnih nazivov za delo na področju športa. Slednje je tudi izdelala.

Klub je izdal svoje prve karte (Stankovo, Mali Boršt, Črna Mlaka) in organiziral državna prvenstva ter tekmovanja, ki so štela za SOL. Še pred razcvetom večdnevni tekmovanj v bližini je klub organiziral mednarodne odprave: O-Ringen, Scottish 5-days, Swiss Orienteering week ...

V drugem desetletju je klub postal najelitnejši klub v Sloveniji. Z državnimi naslovi v M21E so prednjačili **Andraž Hribar, Boris Bauman in Jaka Piltaver.** Andraž in Jaka sta v tem času redno nastopala na svetovnih in evropskih prvenstvih. To je bil tudi čas plodnih ustvarjalnih let, ko je spletna stran kluba nedvomno ponujala najzanimivejšo vsebino v zgodovini slovenske orientacije.

V tretjem desetletju so elitaške tekmovalne ambicije nekoliko zamrle, je pa Nuša poskrbela za prvo medaljo na svetovnih veteranskih prvenstvih. Člani kluba so močno vpeti v delo OZS. Andraž in Jaka sta med drugim več let opravljala delo selektorjev mladinskih in članskih reprezentanc v OT. **Kljub temu da je klub številčno majhen, gre nedvomno za velikana v razvoju slovenske orientacije.** Do danes je klub izdal še karte: Volčje, Krupa, Semič, Šmarjeta, Kostanjevica, Brežice, Globočice, Veliki Breg.

Zgoraj: Nuša na Orange Cupu 2023. **Foto:** OK Komenda. **Levo:** Bojan na OO.cupu 2023.

Iskrica

Na enem svojih prvih treningov je Jaka zamenjal simbola za štart in cilj. Seveda mu nič ni "štimalo", naučen pa je bil, da naj se takrat, ko ne ve, kje je, vrne na mesto, kjer mu je bilo vse jasno. Po skorajda dveh urah zadrževanja na praktično istem mestu ga je na štart prišel iskat Bojan. Ob analizi je trener nadobudneža pomiril z besedami: »To ni nič takega, tudi svetovnim prvakom se dogaja.«

35 let OK Tivoli

Ana Pribaković Borštnik, foto: arhiv OK Tivoli

Orientacijski klub Tivoli je bilo prvo društvo za orientacijski tek v Sloveniji. Ustanovljen je bil 5. 4. 1988 v Ljubljani. Med ustanovnimi člani so bil Roman Volčič, Tone Lebar, Ana Pribaković. Ustanovitev prvega kluba v takrat novo nastajajočem športu je bil pomemben mejnik za razvoj orientacijskega teka kot športne panoge v Sloveniji, saj se je s tem začela njegova institucionalizacija.

Orientacijski klub Tivoli je bil eden izmed pobudnikov ustanovitve Orientacijske zveze Slovenije 19. marca 1990 in član zveze od njene ustanovitve. **Roman Volčič**, član Tivolija, je bil predsednik zveze od njenega nastanka 19. 3. 1990 do 12. 3. 1994. **Una Ronko** je bila prva tajnica OZS, **Tomaž Čampelj** pa prvi blagajnik OZS. Člani kluba od ustanovitve zveze aktivno sodelujemo pri njenem delovanju in v organih zveze.

V prvih letih svojega delovanja smo ime-

li redni tedenski trening, ki ga je vsakič pripravil eden od članov. Učili smo se od izkušenejših tekmovalcev: Toneta **Lebarja**, **Bojana Jevševarja**, **Anice Hribar**. Pri njih smo se pogovarjali o tehnikah teka, kako analizirati tekmo, o prvih planih treningov. Prvo šolo orientacije za popularizacijo orientacije v Ljubljani smo izvedli leta 1990.

V prvem desetletju svojega delovanja je OK Tivoli veliko prispeval k razvoju in popularizaciji orientacije v Sloveniji.

Vzgojili smo vrsto tekmovalcev in članov, ki so kasneje odprli nova društva v drugih krajih in okoljih, npr. OK Ursus, OK Komenda in OK Trzin, ter tako poskrbeli za širitev orientacijskega teka.

OK Tivoli je svoje prvo tekmovanje za slovensko in jugoslovansko ligo izvedel 22. aprila 1989. Od takrat smo izvedli vrsto enodnevnih in večdnevnih tekmovanj, med njimi večdnevna tekmovanja **Magnus cup**, **Slo3days**.

Klub ima vzpone in padce, članstvo je skozi leta nihalo med 20 in 40 oseb, vseskozi pa smo predvsem družinski klub. Predvsem želimo našim otrokom približati šport, ki poteka v naravi in združuje 'glavo' in 'noge'. Pred desetletjem smo s pridružitvijo **Aleša Ferenca** vodili šolo orientacije na OŠ Kašelj. V zadnjih letih (od 2020) želimo z izvajanjem rednih treningov za otroke in odrasle v Ljubljani povečati članstvo in oživiti klub. Pri treningih nam pomagajo mladi trenerji iz drugih klubov: **Blaž Petrovič**, **Peter Tušar**, **Deja Razpet**.

Zanimivost: za uradno priznanje ustanovitve se je moralo 10 polnoletnih članov podpisati na seznam članov kluba na sodišču v Ljubljani.

INTERVJU

✂ *Klemen Kenda*
📷 *osebni arhiv, arhiv OK Komenda*

Vlado Sedej

Tekmovalec v šestih različnih desetletjih

Kot že tolikokrat doslej, ko sva imela različne opravke, predvsem povezane z delom Orientacijske zveze Slovenije, me Vlado sprejme v svoji delovni sobici na naslovu, ki je dolga leta služil kot uradni naslov Orientacijske zveze Slovenije. Vsebina sobice in predvsem omar z obsežnim arhivskim gradivom, je prežeta s spomini na planinstvo, orientacijo in na veteranske organizacije iz osamosvojitvene vojne. Za zgodovino orientacije je to gradivo, ki bi ga bilo vredno analizirati, digitalizirati in obeležiti v javno dostopni zgodbi o nastanku in razvoju Orientacijske zveze Slovenije, ki ima svoje zametke že dosti pred letom 1988, ko je bil ustanovljen prvi slovenski orientacijski klub. Arhiv poleg kart in zgledno urejenih rezultatov vsebuje tudi relativno veliko število člankov, ki so bili objavljeni v najrazličnejših tiskanih medijih (Delo, Primorske novice, Sportske novice ...).

Vlado je postal član Planinskega društva Idrija pri svojih desetih letih, tj. leta 1962. Z orientacijo se je prvič seznanil v sedmem (sedaj osmem) razredu osnovne šole sredi šestdesetih let prejšnjega stoletja. Leta 1974 je prevzel vodenje mladinskega odseka (MO) pri Planinskem društvu (PD) Idrija, ko je v njem vladalo nekakšno mrtvilo. V tej vlogi se je veliko posvetil tudi orientaciji in takrat je odsek pričel z organizacijo ter stalno udeležbo na orientacijskih tekmovanjih po Sloveniji in Jugoslaviji. Njegove ekipe so se redno uvrščale med prve tri, največkrat pa celo na prvo mesto na slovenskih tekmovanjih. Vlado je bil z Jankom Lapajnetom in nekaterimi drugimi člani PD Idrija tudi med pobudniki vpeljave orientacije po pravilih Mednarodne orientacijske zveze (IOF) v Sloveniji. Kasneje so njegovo delo nadaljevali še Avgusta Rupnik, Tomaž Groff, Silvij Močnik, Jožko Jazbar in drugi. Leta 1997 je prevzel vodenje financ v Orientacijski zvezi Slovenije. Leta 2008, je postal tudi predsednik nato pa je po štirih enoletnih mandatih, leta 2014, ponovno prevzel finance. Te je pred dvema letoma uspešno predal naslednikom, a pri nekaterih stvareh zvezi nekoliko pomaga vse do danes.

Zgoraj: prva zmaga na Nanosu (Vlado Sedej, Peter Poljanec, Dušan Ferjančič), 1973. Desno: zmagovalci slovenskega prvenstva na Vojskem, 1975: Črtomir Knap, Janko Lapajne in Vlado Sedej.

Kako se je razvijal orientacijski tek v Sloveniji pred nastankom OZS? Do leta 1973 je bila orientacija "čista klasika", kar pomeni, da je šlo za ekipne tekme z vmesnim preverjanjem znanja ter ekipnim vrisovanjem kontrolnih točk na karto s pomočjo topografskih nalog. To še danes poznamo pri planincih in tabornikih. Veljalo je načelo, da se progo prehodi in ne preteče. Za tem smo se začeli, tudi v MO PD Idrija, spogledovati s pravili IOF, in sicer – z uki-

nitvijo teoretičnih nalog in predvsem s športnim vidikom orientacije. Leta 1974 sem se udeležil tekmovanja posameznikov v Radovljici, ki je bilo verjetno prvo te vrste pri nas. Naslednje leto sem ga pripravil tudi sam na Vojskem, a je ostalo le v lokalnem okviru. V naslednjih letih sta PD Radovljica in PD Sevnica vsako leto pripravili eno ali dve tekmovanji posameznikov, ki so jim včasih rekli tudi »hitrostna«. Bila so že v letnem programu planinske zveze, a še izven rednega tekmovalnega sistema. Glavni prelom se je zgodil po letu 1980, ko smo se udeležili jugoslovanskega DP v Delnicah, ki je bilo prvič organizirano z veliko elementi pravil IOF. Še isto in naslednjo zimo smo v MO PD Idrija izpeljali interno ligo posameznikov po pravilih IOF. V letih 1983 in 1984 smo v Sloveniji začeli (najprej **Anton Lebar** na Gorenjskem in nato PD Idrija na Idrijskem ter malo kasneje PD Brežice) organizirati večja tekmovanja v podobnem formatu. Prvenstvo Idrije leta 1984 je bilo organizirano kot vzorčno prvenstvo v orientaciji po novem pravilniku, ki je že izrecno temeljil na pravilih IOF. Planinska zveza Slovenije (PZS) je sicer pravila IOF leta 1984 vključila v svoj tekmovalnik pravilnik, vendar novi format ni obstal za dolgo, saj ni bil v skladu s prevladujočo vizijo v PZS. Tako je bila orientacija

po zgledu IOF izgnana iz planinstva, ki je nadaljevalo (in še danes uspešno) nadaljuje s planinsko orientacijo. Proti koncu 80. let je tako športna orientacija zaživela svoje življenje, ko so se združile poti orientacistov iz planinskih, taborniških in drugih vrst. Takrat je bilo sicer ravno obdobje, ko sam nisem bil zelo aktiven.

Kot zanimivost velja omeniti, da se je prva formalna uveljavitev pravil IOF pri nas pri nas zgodila že v internem tekmovalnem pravilniku MO PD Idrija v letu 1980.

Med veterani je veliko govora o jugoslovanskih prvenstvih. Zdi se, da ste tam prišli v stik z orientacijo po zgledu IOF in predvsem, da so bili v močnem stiku srbski pa tudi hrvaški orientacisti. Tekmovalni sistem je bil urejen v okviru Planinske zveze Jugoslavije. Vsako leto je bilo septembra ali oktobra organizirano državno orientacijsko

prvenstvo v eni od šestih republik oz. dveh avtonomnih pokrajin bivše Jugoslavije. Mi smo začeli na Fruški gori leta 1974 in potem skozi leta skoraj dvakrat obkrožili državo. Nazadnje smo bili leta 1986 v Srbiji. V Sloveniji je bilo prvenstvo organizirano leta 1979 na Snežniku, čez osem let pa ne več, ker se je že začel nakazovati razpad sistemov v državi. Po tri ekipe so se na zvezna prvenstva praviloma uvrstile na podlagi izbora na štirih republiških tekmah. Na jugoslovanskih prvenstvih se je občasno že pojavljala element posamične orientacije v obliki razdvajanja ekip na progi. Ekipe, ki so imele samo enega dobrega orientacista, so tu imele nekaj težav. Mi smo težili k temu, da so vsi člani ekipe znali čimveč, ne glede na to, da smo si vloge znotraj ekipe pogosto razdelili. Neko je npr. bolj pazil na azimut, drugi na razdalje, tretji na izohipse.

Na državnih prvenstvih smo se največkrat uvrstili nekje na sredino lestvice. Pred nami so bili običajno z znatno prednostjo Hrvati, Srbi in Vojvodinci. Šele po nekaj letih smo ugotovili, da je bilo tako zato, ker so se udeleževali tekmovanj na Madžarskem, Češkoslovaškem, Avstriji in še kje, kjer je bil orientacijski šport že precej bolj razvit in to v smeri, kot jo poznamo sedaj.

Kot že rečeno, je bilo za nas prelomno prvenstvo, ki ga je **Čedomil Gros** leta 1980 organiziral v Delnicah. Takrat smo prvič bolj zares izkusili orientacijo po pravilih IOF.

Najboljšo uvrstitev slovenske ekipe smo dosegli z drugim mestom na Šar planini na Kosovem leta 1983. Pri postavitvi proge je bilo toliko napak, da so boljši večinoma

Iskrica (Delnice, 1980)

Zvečer pred prvim dnevom tekmovanja so nam organizatorji predstavili pravila tekmovanja in opis karte, ki je bila narisana v skladu z nastajajočimi novimi standardi. Med drugimi so nam pokazali tudi listek s simbolnim prikazom opisa kontrolnih točk – mikrolokacij. Med tistimi, ki smo to videli prvič, je to povzročilo kar precej negotovanja. Eden od naših je razburjeno izjavil nekako takole: »To pa že ne! Grem kar domov!« No, organizatorji so zaplet rešili tako, da so čez noč pripravili nove listke, na katere so poleg simbolov dodali še besedni opis. Kmalu po tekmovanju smo tudi mi dobili brošurico s simboli in jih začeli uporabljati.

odnehali, nas pa je reševala vztrajnost. Kot republika smo Slovenci dosegli prvi mesti na Fruški gori v Vojvodini leta 1982 in v Kolašinu v Črni gori leta 1984. Obakrat so bile vse tri ekipe iz PD Idrija. Zmagovali smo prav po zaslugi izenačenega in visokega nivoja znanja vseh tekmovalcev, ki je bilo rezultat uvajanja orientacijskega teka po pravilih IOF.

Kako pa ti vidiš razvoj orientacije na Idrijskem in Cerkljanskem? Orientacija ima na tem območju bogato zgodovino. Na Idrijskem nekako od leta 1959 dalje, bolj intenzivno in brez prekinitev pa po letu 1972. O dogajanju pred letom 1980 na Cerkljanskem sicer ne vem veliko, je pa bilo tudi tam. Od leta 1980 dalje so nekajkrat potekala občinska prvenstva (v okviru bivše občine, ki je združevala Idrijo in Cerkno) v orientaciji. Začeli smo v Šebeljah leta 1980. Na tem tekmovanju so cerkljanski orientacisti zmagali in od takrat dalje so bile aktivnosti obeh krajev bolj povezane in razvoj orientacije je šel z roko v roki. Od leta 1984 dalje je bilo nekajkrat organizirano Odprto prvenstvo Idrije, od leta 1987 pa tudi Pokal Porezna. Orientacijski klub Cerkno je bil ustanovljen kot del Športnega društva Cerkno 10. avgusta 1989, združitev z orientacisti iz MO PD

Idrija v OK Azimut pa se je zgodila 26. decembra 1992.

Na tem območju so bila pri aktivnostih vedno prisotna nihanja, vendar orientacijski šport vsaj od leta 1973 dalje tu ni nikoli zamrl. Od 1974 je Janko Lapajne, vsaj za idrijski del, dolga leta urejal kroniko ekipe oz. mladinskega odseka PD Idrija, ostalo pa je tudi veliko dokumentacije iz kasnejših obdobj.

Kako je bilo s kartografijo v tistih časih?

Na skoraj vseh tekmovanjih in tudi na državnem prvenstvu Jugoslavije smo v sedemdesetih letih tekmovali na starih vojaških topografskih kartah (specialkah) v merilu 1:50 000, ki so bile dopolnjene v petdesetih in šestdesetih letih prejšnjega stoletja na osnovi reambulacije iz tridesetih let. Proti koncu sedemdesetih let smo lahko na reverz od vojske dobili tudi novejša karte istega merila, narejene na podlagi aero posnetkov. Za območje Idrijske občine smo s pomočjo Geodetskega inštituta leta 1980 pridobili tri črno-bele liste državne topografske karte (DTK25) v merilu 1:25 000. Vsakega lista po tisoč izvodov. V devetdesetih letih so bile v Sloveniji namenško izdelane prve karte za orientacijski tek. **Janko Lapajne** se je lotil risanja na

območju Rupe – Volarija pri Godoviču, kar pa je bil objektivno pretežak zalogaj in karte tam tudi danes še nimamo.

Prvo pravo orientacijsko karto na Idrijskem, tj. Črni Vrh, pa so narisali Čehi v letih 1990 in 1991, sledila je karta Hleviša v letu 1992. Približno sočasno so začele nastajati tudi prave orientacijske karte na Cerkljanskem.

Se lahko pohvališ s tekmovalnimi dosežki?

V obdobju planinske orientacije smo bili Idrijčani ves čas med najboljšimi v Sloveniji. To je bil predvsem rezultat solidnega znanja topografije, prve pomoči in varstva narave ob zadostni pohodniški, ne toliko tekaški kondiciji. Znali smo se tudi dobro uskladiti v ekipi. Ko smo začeli tekrovati posamično, sem bil tudi pri svojih tridesetih letih še

nekaj časa med najboljšimi tako v društvu kot tudi v Sloveniji.

Ko sem služil redni vojaški rok v šoli za rezervne oficirje v Ljubljani, sem jeseni 1977 z ekipo naše enote zmagal na armadnem prvenstvu in na Milovanovičevem memorialu. Slednji je bil v tistih časih največje orientacijsko tekmovanje v Sloveniji, ki so se ga udeleževale ekipe planincev, tabornikov, drugih športnih društev in vojske.

Na prvem prvenstvu Gorenjske leta 1983, ki ga je organiziral **Anton Lebar**, sem še zmagal v članski konkurenci, okrepljeni s Hrvati, kasneje pa sem bil vsako leto nekaj mest niže. V M21 sem zadnjič zmagal na lgu leta 1985, naslednje leto me je prehitel **Silvij Močnik**. Potem pa se je pojavil **Bojan Jevševar** kot nepremagljiv predstavnik novega rodu in za njim še drugi. V mladih letih so bili naši tekmovalni dosežki relativno dobri za tiste razmere, se pa takratni tekmovalci ne moremo primerjati z današnjimi generacijami, saj smo bili tekaško dosti slabše pripravljeni.

Sedanje generacije imajo že v mladih letih preko mednarodnih tekmovanj stik s konkurenco in razvojem v svetu. V naših časih tega ni bilo in je bil naš zaostanek tudi zato veliko večji. Po svojem petdesetem letu sem

Zgoraj: udeležba na WMOC v Harzu (Nemčija) v letu 2012. Levo: zmagovalna ekipa Milovanovičevega memoriala 1977. Zadaj: Sedeji na OO.cup 2023.

se nekajkrat udeležil svetovnih veteranskih prvenstev in le enkrat se mi je uspelo uvrstiti v finalno skupino, ki ni bila čisto na koncu razvrstitve. Danes so absolutni rezultati za nas precej nepomembni. Radi se primerjamo znotraj svoje generacije, predvsem z Jankom in Črtomirjem, v zadnjih letih pa še s **Charlesom Nelsonom**. Pri naših letih človek fizično postopno nazaduje. Znanje imamo, kakršno imamo – mi se potem pomerimo predvsem v sposob-

nosti koncentracije. Zame je uspeh to, da sem na stara leta sposoben še vedno aktivno tekmovati. Imel sem srečo, da nikoli nisem imel nobene poškodbe. Tečem po principu, da se po končani aktivnosti še vedno dobro počutim.

Med korono si bil med najbolj aktivnimi slovenskimi orientacisti ...

Tisto je bil zame odličen format Zimske lige, saj je marsikoga motiviral, da se je podal na progo ko in če mu je to ustrezalo. Jaz sem to dodobra izkoristil, saj sem proge pogosto pretekel oz. prehodil po več variantah, včasih še obesil ali pobral kontrolne trakce. To gibanje mi je skupaj z večjo disciplino pri hrani omogočilo, da sem odpravil kar precej odvečnih kilogramov in se na splošno bolje počutil.

Vidim, da sedaj na tekmovanja pogosto prihajaš s sinom in njegovo družino.

Ja, smo dober dokaz za to, da je naš šport primeren za vsa starostna obdobja. Zadovoljen sem, da so se zanj navdušili tudi sin Matej ter vnuki David, Rok in Žiga, na koncu pa še Matejeva žena Katarina. Tako lahko skupaj preživimo kakšen zanimiv dan več. Moja žena Duša zaradi fizičnih omejitev ne more teči, je pa bila pred leti dobra v precizni orientaciji.

Si se ukvarjal še s čim drugim, kaj pa z ostalimi panogami orientacijskega teka? Okrog leta 1980 so bile dobre zime z veliko snega. Takrat smo se dostikrat podali na kakšne dolge smučarsko-tekaške preizkušnje, predvsem na Trnovski maraton. Zime so bile kasneje bolj zelene in je ta aktivnost sčasoma zamrla. Tekaaške smuči sem odložil in svojih smučarskih izkušenj nisem nikoli pretvoril v SkiO.

Nekaj časa sem se ukvarjal tudi z gorskim kolesarjenjem, vendar sem v korist orientacijskega teka to aktivnost opustil. Po vpeljavi SplitsBrowserja sem namreč ugotovil, da

fizično pri teku nisem konkurenčen svojim sotekmovalcem. Zato sem takrat ob splošnem pomanjkanju časa dal prednost teku. Z gorskim kolesom sem se udeležil le ene prvih Karbidovk kmalu po letu 2000 in lanskega državnega prvenstva na Traških Dobravah, kamor sem peljal vnuka Roka.

Ukvarjal sem se še s PreO in tam dosegel nekaj solidnih uvrstitev. V slovenski ligi sem leta 2008 celo zmagal. Bil sem tudi član reprezentance na WTCO 2009 v Miškolcu na Madžarskem, kjer sem se uvrstil v drugo tretjino tekmovalcev. V zadnjem času, zlasti pri TempO ugotavljam

vpliv starosti, saj potrebujem za reševanje nalog vedno več časa.

Kako vidiš oz. kako si želiš, da bi se orientacija v Sloveniji razvijala v bodoče? Pred dvajsetimi leti sem nekje napisal, da orientacijskemu teku napovedujem obstanek in zmerno širitev tudi v bodoče. Šport je v tem obdobju res ves čas živel, se kvalitetno razvijal in se tudi obogatil s tremi novimi panogami. V smislu množičnosti pa je rast v zadnjih desetih letih zastala. Število otrok in odraslih, ki so se vsaj seznanili z orientacijo ali pa se krajši čas ukvarjali z njo, je zaradi številnih aktivnosti zveze in klubov še kar veliko, vendar stalno jedro ne izkazuje več širitve. Veljalo bi vložiti vsaj še toliko dodatne energije, da bi občutneje povečali sedanje število aktivnih in dosegli spodnjo mejo kriterijev članstva, ki poleg možnosti financiranja dajejo tudi širšo verifikacijo pomena, ki ga ima ta šport za družbo. S tem se bo ohranila tudi možnost nadaljnega razvoja vzporedno z razvojem v svetu.

Iskrica

Stanko Čufer mi je enkrat, ko je tekel mimo mene, povedal tole modrost: "Orientacija je šport, pri katerem hitrejši na eni tekmi večkrat prehiti počasnejšega."

📌 Klemen Kenda, Vlado Sedej, Aleš Poljanšek, Božo Bizjak, Peter Tušar
📁 arhiv kluba

30 let Orientacijskega kluba Azimut

Orientacijski klub Azimut že vse od ustanovitve, 26. decembra 1992, sodi med vplivnejše in večje klube Orientacijske zveze Slovenije. Že dolgo vrsto let združuje okoli 100 aktivnih članov in večje število simpatizerjev, ki prihajajo iz celotne Slovenije. Največ članov je iz matičnih občin Idrija in Cerkno, klubu pa ostajajo zvesti tudi tisti, ki so se tekom šolanja odselili in večinoma živijo v Ljubljani in okolici. S pomočjo šol orientacije smo prodri do občin Žiri in Logatec, klub pa si prizadeva za širitev orientacije, zato ima člane tudi iz občin Tolmin in Nova Gorica. Konec leta 2022 je praznoval 30. obletnico ustanovitve, ob tem pa je prejel tudi občinsko priznanje Občine Idrija.

Pred Azimutom

Zgodovina kluba je dolga in sega celo v 50. leta prejšnjega stoletja, ko je orientacija našla svoje mesto v Planinskem društvu (PD) Idrija, kasneje tudi v Planinskem društvu Cerkno. Iz PD Cerkno so se orientacisti kasneje organizirali v OK Cerkno, ki je deloval pod okriljem Športne zveze Cerkno. Z orientacijo pa so se ukvarjali tudi v različnih taborniških

društvih oz. odredih (in kasneje rodovih), idrijski orientacisti pa so sodelovali tudi z Zvezo rezervnih vojaških starešin. Zgodnje obdobje razvoja kluba je podrobno popisano v dveh relativno obsežnih zgodovinskih prispevkih: [1] **Milan Cvelbar, Orientacija na Idrijsko-cerkljanskem, Idrijski razgledi, 1996, str. 132–36**, [2] **Vlado Sedej, Nekaj najpomembnejših dogodkov iz zgodovine orientacijskega športa v okviru Planinskega društva Idrija, Sto let našihi poti, str. 34–39, Idrija, 2001**. Vlado Sedej ugotavlja, da je gradiva v zvezi z razvojem orientacijskega športa na Idrijskem toliko, da bi iz njega lahko pripravili zajetno monografijo. Prva udeležba idrijskih orientacistov na planinskih orientacijskih tekmovanjih sega **v leto 1959** (prvo je bilo leta 1955). V 60. letih sta bila izjemno aktivna dva znana idrijska planinca in umetnika, **Rafael Terpin** in **Nande Rupnik**. Tekmovalni sistem takrat še ni bil oblikovan, je pa idrijska ekipa aktivno tekmovala v Slovenski orientacijski ligi že leta 1974 (Vlado Sedej, **Jan-ko Lapajne, Dušan Ferjančič**), kjer je zasedla 3. mesto in se uvrstila na državno prvenstvo Jugoslavije na Fruški gori.

Prvo posamično tekmovanje so v PD Idrija izpeljali leta 1975 na Vojskem, vzor zanj pa so leta 1974 našli pri PD Radovljica (Lancovo), ko so tudi prvič slišali za Mednarodno orientacijsko zvezo (IOF). Prvo srečanje z večjim tekmovanjem s prevladujočimi elementi po pravilih IOF je bilo leta 1980 v Delnicah (karte večjega merila, mikrolokacije, posamična hoja/tek). Pristop so po začetni zadržanosti pričeli prenašati v Slovenijo, največ znanja pa so dobili od hrvaških kolegov. Leta 1984 so novosti uveljavili v novem Pravilniku za slovenska orientacijska tekmovanja pri Planinski zvezi Slovenije. Velja pa še omeniti, da je bila **Planinska zveza Jugoslavije od leta 1982 tudi članica IOF**. Po navedbi v članku, ki je bil 9. 10. 1984 objavljen v časopisu Sportske novosti, se je začetek posamične orientacije po pravilih IOF v Jugoslaviji pričel na pobudo treh zagrebških tekmovalcev, ki so leta 1963 sodelovali na tečaju na Danskem. Prvo uradno tekmovanje po pravilih IOF je bilo v Sloveniji organizirano 1984 v Godoviču (l. odprto prvenstvu Idrije). Izvedene so bile kategorije M17, Ž19 in M21,

med tekmovalci pa najdemo tudi **Igorja Bončino** in **Romana Sladiča**.

Navdušenje za orientacijski tek **v Cerknem** se je porodilo **leta 1980** na taboru, ki so ga pripravili cerkljanski planinci na Črnem Vrhu nad Cerknim. Zagon so orientaciji dali mentorji v Planinskem društvu Cerkno ter mentorice na Osnovni šoli Cerkno, kar se je odražalo na odličnih rezultatih na prvem občinskem prvenstvu v orientaciji v Šebreljah leta 1980. Tudi v Cerknem se je dejavnost razvijala v smeri športne orientacije in se počasi začela ločevati od planincev. Leta 1989 je bil tako ustanovljen Orientacijski klub Cerkno (deloval je pod okriljem Športne

Zgoraj: Oki, maskota OK Cerkno. Desno: ustanovni občni zbor OK Azimut vodi Damjan Čelik, poleg njega Milan Cvelbar. Tedanja moda je še dolgo kraljevala na orientacijskih dresih širom Evrope.

zveze Cerkno). Na fotografijah se OK Cerkno pojavlja tudi v zvezi z udeležbo na tekmovanjih v letu 1987 (Cvelbar, 1996). V tem času je klub vodila **Vlasta Primožič**, za treninge pa sta skrbela **Aleš Poljanšek** in **Damjan Čelik**. V tem času se je orientacijski tek v Cerknem razširil in je nedvomno predstavljal najbolj razširjen šport med mladimi, OK Cerkno pa je bil, kot predhodnik OK Azimut, vsako sezono najboljši slovenski klub.

Obdobje med 1992 in 2022

Zgodovina orientacije do ustanovitve OK Azimut (26. 12. 1992) je bolje popisana kot zgodovina za tem. Tri desetletja se v

očeh glavnih protagonistov očitno še ne zdijo dolga doba, velja pa tudi, da je velik del članstva (od kategorij M35 dalje) s klubom povezan že od ustanovitve dalje, predvsem pa je med najaktivnejšimi člani še vedno veliko tistih, ki so delovali leta 1992. Med njimi sta gotovo **Silvij Močnik**, ki za klubske finance skrbi že tri desetletja, in pa **Jožko Jazbar**, ki je prvih dvajset let opravljal funkcijo tajnika. OK Azimut so od ustanovitve dalje sicer vodili Milan Cvelbar (1992–2000), **Damjan Čelik** (2000–2001, 2004), **Borut Vidmar** (2002–2003), **Klemen Kenda** (2005–2013), **Aleš Poljanšek** (2014–2018), **Gregor Hvala** (2019–2022) in **Peter Tušar** (2023-).

Klub že od samih začetkov goji vrednote, za katere se zavzema še danes. Prvi predsednik kluba, **Milan Cvelbar**, v predstavitvi (Cvelbar, 1996) govori o težnji kluba, da presega meje novonastalih občin, saj pravi: *“Občinske meje nas ne ločujejo, združuje nas šport.”* Govori o tem, da je osnovno poslanstvo kluba vzgoja mladih in zagotavljanje lepše in bogatejše mladosti. Klub pa si sicer prizadeva tudi za rekreativno plat in vključevanje čim večjega števila občanov v svoje aktivnosti. Ta pogled so za Cvelbarjem z manjšimi odstopanji predvsem v stilu vodenja povzeli prav vsi predsedniki kluba, usmeritev pa sledi temeljem, ki so jih postavile generacije že v 70. letih prejšnjega stoletja. Klub je tako

Valentin Eržen in Simon Miklavčič po štafetah na JWOC 1998, Francija.

ohranil odprta značaj. V preteklosti je tako nudil zavetje tolminskim (pred 2018), dobraveljskim (pred 2012), novogoriškim (od 2021 dalje) in celo velenjskim orientacijskim, katerim je pomagal pri vzpostavljanju samostojnih društev. Svoje delovanje je prek gimnazijskih šol orientacije širil tudi v Logatec in Žiri, s kartami pa je bil že od začetka aktiven tudi v Črnem Vrhu nad

Idrijo, kjer je med leti 2016 in 2019 zaživel tudi šola orientacije pod vodstvom **Jane Miklavčič**. V klubu so svoje zavetje našli tudi člani drugih klubov, ki se v domačem okolju niso počutili zaželeno, čeprav smo vedno spodbujali predvsem širši razvoj orientacije. Skozi leta se je med člani zvrstilo tudi kar nekaj tujcev, med njimi večinoma študentje na izmenjavah, med starejšimi člani pa sta aktivna **Cesare Tarrabocchia** in **Charles Nelson**.

Klub ima od leta 1997 aktivne **spletne strani**. Od takrat je petkrat menjal grafično podobo spletnih strani, ki so s pomočjo orodij za pregled spletne zgodovine odlični vir za beleženje zgodovine. Pogosto so služile tudi **rahlo zajedljivemu hribovskemu humorju, ki je spodbujal zdravo tekmovalnost in zabavo med člani**. Izven idrijsko-cerkljanskih hribov tak humor včasih ni dobro razumljen.

Humor je, poleg večne slave, osrednja tema **klubskih prvenstev**, ki so tradicionalno organizirana junija, dasiravno tradicija v zadnjih letih nekoliko peša. Prvo klubsko prvenstvo je potekalo 16. 11. 1996 v Črnem vrhu nad Idrijo. Nastopilo

je 23 tekmovalcev in tekmovalk, prvi klubski prvak pa je postal **Aleš Poljanšek**. Rekorderja v naslovih klubskega prvaka sta legendarni **Jožko Jazbar** ter aktualni predsednik kluba **Peter Tušar**, vsak s po petimi naslovi. Še pred ustanovitvijo OK Azimut sta tako PD Idrija kot tudi OK Cerkno organizirala vsak svoje tradicionalno tekmovanje – Pokal Idrije in Pokal Porezna.

Največji ponos kluba je sposobnost organizacije kvalitetnih mednarodnih tekmovanj. Prvi **Cerkno Cup** je bil na terenih Črnega vrha nad Cerknim (dolge proge in štafeta) organiziran 7. in 8. septembra leta 1991. Tekmovanja se je udeležilo 90 tekmovalcev iz Slovenije in Hrvaške. Cerkno Cup je bil vsako leto organiziran do vključno leta 2000, nato pa še v naslednjih letih: 2002, 2004, 2006, 2008, 2010, 2012, 2014, 2015, 2016, 2018, 2019 in 2022. Leta 2015 smo tekmovanje organizirali **skupaj z OK Komenda** v želji, da v Sloveniji vzpostavimo enotno in močno tekmovanje, ki bo služilo kot vir sredstev za delo z mladimi. Leta 2018 smo organizirali prvenstvo JV Evrope, ki je verjetno predstavljalo organizacijsko največji zalogaj, ki je

Največji klubski uspehi.

Izbor najbolj odmevnih rezultatov klubskih članov v zgodovini:

- **Jožko Jazbar** leta 1988 postavi klubski rekord v teku na 10 km (31:52), ki ga niso uspeli podreti niti Mark Bogataj, Jošt Lapajne, Simon Stanonik, Gregor Hvala in Tibor Mrak.
- **Tibor Mrak**, 13. mesto na EYOC 2008 v Švici. Imel je celo priložnost za osvojitve zmagovalnega podija, vendar se je zmedel pri teku skozi ciljno areno.
- **Rok Močnik, Janko Pretnar in Klemen Kenda** so na pokalu EXY štafeti na Tolstem vrhu leta 2010 presenetili vso konkurenco, vključno s slovensko reprezentanco, in se po napetem finišu okronali z naslovom prvakov bivše Jugoslavije.
- **Peter Tušar** je leta 2013 z bronom za legendaren nastop v zelo močni konkurenci na šolskem svetovnem prvenstvu na Portugalskem napovedal zlato dobo slovenskih mladincev, ki se še ni končala.
- **Emil Kacin**, član zlate slovenske štafete na WTOC 2017 in zmagovalec tekme ECTO (Evropskega pokala v precizni orientaciji v Italiji, 2016), 6. mesto na PreO na WTOC 2019.
- **Peter Tušar, Mark Bogataj in Simon Stanonik** so osvojili zlato medaljo na SEEOC štafetah na domačih tleh leta 2018; v enaki zasebi so leta 2021 na Češkem izboljšali najboljši slovenski rezultat na WOC, v štafeti so bili 24.
- **Teja Tušar in Rok Bogataj** sta na svetovnem šolskem prvenstvu 2021 v Beogradu osvojila srebro in bron na srednji razdalji, Teja pa na dolgi še dodatni bron.
- 6. mesto štafete W16 na EYOC v Bolgariji 2023 v postavi **Neža Obid, Brina Kölner in Nea Eržen**.
- 28. mesto **Nee Eržen** na JWOC 2023 v Romuniji na srednji razdalji.

Leta 1994 je OK Azimut ob pomanjkanju domačega znanja celo pridobil trenerja iz Rusije, s katerim pa so se zaradi neizpolnjevanja pričakovanj po poskusnem obdobju razšli. Za nekaj mesecev se klubu pridružil Rus **Dmitri Nikiforov**, ki je dolgo pot iz Nižnega Novgoroda opravil kar s starim zelenim Audijem. Treniral je otroke generacij 1980–84. Večino treningov je izvajal skozi trening kampe na kartah Rajda in Črni vrh. Narisal je tudi karto Hotedršica, ki pa je imela kar nekaj pomanjkljivosti.

bil do takrat izpeljan pri nas. Tekmovanja se je skupaj z vzporednim Cerkno Cupom udeležilo 800 tekmovalcev. Leta 2007 smo organizirali še Slovenian Open v Logatcu, leta 2009 pa OO.cup s skoraj 1000 udeleženci. Cerkno Cup sicer običajno privabi med 150 in 400 tekmovalcev. Rekord je bil dosežen leta 1998 s 510 tekmovalci. Poleg tega je klub pobudnik in glavni organizator **Orientacijske lige Primorske** (v zapisnikih OZS je prvič omenjena leta 2000), ki se je okrog leta 2004 za nekaj časa preimenovala v Orientacijsko ligo prijateljstva in je imela tudi mednarodni pečat (Italija, Hrvaška).

Šola orientacije

Šole orientacije (pred tem pa različni tečaji in tabori) imajo na Idrijskem in Cerkljanskem že resnično dolgo, 50-letno, tradicijo. Ledino sta orala **Vlado Sedej** in **Janko**

Lapajne v 70., nadaljevala **Damjan Čelik** in **Aleš Poljanšek** v 80. in 90. letih.

Leta 1997 je reprezentanca Gimnazije Jurija Vege Idrija prvič sodelovala na svetovnem šolskem prvenstvu v Italiji in

Ekipa OŠ Cerkno na šolskem svetovnem prvenstvu 2011 v Italiji.

takrat se je pričelo dolgo in plodno sodelovanje z **Robertom Vončino**, profesorjem telesne vzgoje. Pomoč mu je kmalu ponudil **Leon Pisk**, ki je vzgojil generacijo današnjih vrhunskih tekmovalcev, kasneje je pri delu sodeloval še **Klemen Kenda**, za njim pa **Tibor Mrak**, **Gregor Hvala**, **Peter Tušar**, **Andraž Drešček**, **Deja Razpet**, **Teja Tušar** in **Marko Obid**. Delo z mladimi pa je na povsem novo raven v klubu v preteklem obdobju dvignil **Valentin Eržen**.

Trenutno OK Azimut organizira štiri šole orientacije, na OŠ Cerkno, OŠ Idrija, GJV

Idrija in v Logatcu. Skupaj je 27 vadečih. Trenerji pa so Valentin Eržen, Andraž Drešček, Marko Obid, Gregor Hvala, Robert Vončina in Peter Tušar. OK Azimut pomaga tudi pri izvajanju šole orientacije v Ljubljani, kjer vadi 7 članov OK Azimut, trenerka pa je Deja Razpet. Zagotovo je prav zaradi tradicije šol orientacije klub ohranil poseben značaj in organizacijsko obliko, ki presega obliko pretežno družinskega kluba.

Vizija OK Azimut

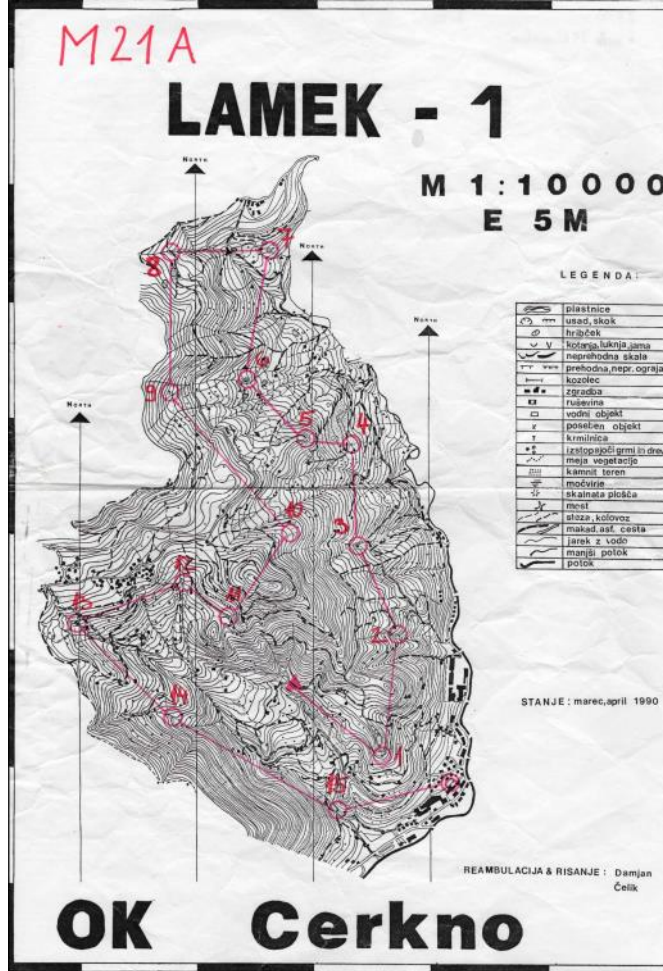
Klub gradi na temeljih, ki so jih postavile prejšnje generacije. Glavni cilji kluba so ohranjanje in razvoj mladinskega pogo- na, omogočanje rekreacije vsem članom ter širitev in razvoj orientacijskega teka v regiji. Redna organizacija Cerčno Cup klubu omogoča izdelavo novih kart (vsaj ene nove letno) ter finančna sredstva za doseganje ciljev. Številčno članstvo nare- kuje velik obseg dela, zato si klub priza- deva za motivacijo mladincev in ostalih članov za aktivno delo v društvu.

Damjan Čelik je leta 1990 izdelal karto LAMEK-1 (danes nova karta Lamk, kartograf Mile Stevanović, 2011), ki si je zaradi pogostih treningov in strmine prislužila kultni status med člani OK Azimut, kljub temu, da so se kmalu za njo pojavile še številne nove barvne karte (Ski center, Črni Vrh, Blegoš, Dolina, OŠ Cerčno, Hlevišje, Cerčno in Rajda). Klub je do danes izdal 70 različnih kart, med njimi 40 ISOM, 17 sprint, 7 ŠOT, 1 Ski-O in 2 MTB-O karti.

Prva ISOM karta Rožnik (lastnik OK Tivoli) je sicer nastala leta 1987, **Roman Sladič** in **Samo Gjerek** pa sta že leta 1982 izdelala prvo tribarvno karto Podmeja (lastnik PD Trbovlje).

Levo: logotip kluba je sprva kot simbol za sever na klubskih kartah zasnoval Matjaž Štanfel. V spodnjem delu logotip prikazuje silhueto Porezna, ponosa Cerkljanske.

Zadnja plat: člani slovenskih klubov v klubskih oblačilih. **Zgornja vrsta:** Petja Balažič (OK Slovenj Gradec), Jaka Piltaver (OK Brežice), Matej Škarabot (OK Polaris), Boris Bauman (Mariborski OK), Barbara Kmetec (Kamniški OK), Mateja Keresteš (OK Trzin). **Spodnja vrsta:** Boris Eržen (Škofjeloški OK), Anja Slapničar (RJZ Velenje), Gal Nemeček (OŠ Dobravlje), Jaka Seljak (OK Komenda), Peter Tušar (OK Azimut), Zala Ferenc (OK Tivoli).

20.4.-21.4.2024

ORANGE
ORIENTEERING
CUP

Orientacijski
2024 tabor

26. 6. — 30. 6.

Tabor Mojca, Dolenjske Toplice

CERKNO CUP

Idrija / Vojsko / Blegoš
1. - 4. 8. 2024